

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 1 w Gdyni, Starowiejska 19.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicą 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 167.

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 23 lipca 1935 r.

Rok XXIX.

Watykan protestuje przeciw naruszeniu praw katolików przez władze niemieckie.

Berlin, 21. 7. (PAT). W urzędzie spraw zagranicznych złożona została **nota protestacyjna Watykanu**. Tekst noty nie został podany do wiadomości publicznej, jak również fakt jej złożenia. Według nieurzędowych informacji, **nota zawiera protest przeciwko ostatnim zarządzeniom rządu Rzeszy w stosunku do duchowieństwa katolickiego w Niemczech**. Nota wskazuje m. in. na te punkty, które uważa za **naruszenie postanowień konkordatu z Rzeszą**, wyliczając ograniczenie swobody działania organizacji młodzieży katolickiej, **pozbawienie duchowieństwa katolickiego wolności nauczania** oraz przeprowadzenie **ustawy sterylizacyjnej**. Nota wskazuje również na ostatni dekret premiera Goeringa i rozporządzenie min. Rusta.

Biskupi niemieccy nie dadzą się zastraszyć.

Berlin, 22. 7. (PAT). Wczorajszej nocy odczytano z polecenia berlińskiej kurji biskupiej z ambon wszystkich kościołów katolickich Rzeszy **artykuł „Osservatore Romano“** z dnia 15 lipca br., w którym władze watykańskie zajmują stanowisko w sprawie ostatnich wystąpień rządu Rzeszy wobec katolików niemieckich. Artykuł „Osservatore Romano“ w streszczeniu brzmi:

„Katolicy niemieccy przeżywają ciężkie godziny, zmuszające ich do **obrony dogmatów i etyki katolickiej**. Położenie to jest nietylko niezgodne z deklaracją kanclerza, złożoną przy objęciu władzy i zapowiadającą poszanowanie swobody wyznania katolickiego, lecz również stoi w **sprzeczności z konkordatem**. Między innymi czynniki katolickie przypuszczały początkowo, że akcja przeciw kościołowi prowadzona jest przez pewne znane elementy, szerzące hasła antychrześcijańskie, wśród których występował również **Rosenberg**. Przypuszczano też, że rząd niemiecki stoi zdala od tej akcji tem bardziej, że jej nie inspirował. Obecnie jednak zaszły nowe wypadki, wskazujące na **urzędowy charakter wrogich nastrojów**.

„Osservatore Romano“ wymienia tu wystąpienie ministra Fricka w dniu 7 lipca w Monastyrze, który powołując się na konkordat mówił, że katolicy niemieccy obowiązani są przyjąć ustawę

sterylizacyjną. Ustawa ta nie daje się pogodzić z **prawami boskimi** i deklaracja wywołała silne zaniepokojenie, zwłaszcza z powodu powołania się na konkordat. Wywołuje to **najwyższe zdumienie**, oświadcza „Osservatore Romano“ i jest przytem **prawnym i etycznym absurdem żądać, by Kościół stał się narzędziem państwa** w stosunku do ustawy, którą potępia. Zakazanie duchownym omawiania tego rodzaju zagadnień jest **sprzeczne z konkordatem**, zapewniają-

cym swobodę wyznania i publicznego nauczania zasad religii. Mowa ministra Fricka nie daje się pogodzić z duchem konkordatu.

W dalszym ciągu „Osservatore Romano“ wskazuje na naruszenie konkordatu przez ograniczenie swobody działania związków katolickich oraz prasy katolickiej, dopuszczając jednocześnie do **najostrzejszej propagandy prasowej**, prowadzonej przez czynniki wrogie chrześcijaństwu.

Mussolini mówi o ataku Abisynji.

Włochy chcą zagadnienie abisyńskie rozwiązać raz na zawsze.

Protektorat albo podział.

Rzym, 21. 7. (tel. wł.) Mussolini, który doniedawna wobec dziennikarzy zagranicznych był bardzo mało mówny, obecnie chętnie korzysta z usług korespondentów pism zagranicznych i komunikuje za ich pośrednictwem opinie świata **stanowisko Włoch w sprawie abisyńskiej**. W ub. piątek rozmawiał z przedstawicielami „Daily Express“ i „Herald Tribune“, którym powiedział, że **stan posiadania Włoch jest zagrożony zaczepnym stanowiskiem Abisynji** i że Włochy zrobią wszystko, ażeby wszelkie ataki Abisyńczyków stłumić i na tym odcinku zrobić **porządek raz na zawsze**.

Dyktator włoski zdaje sobie jednak zupełnie jasno sprawę z trudności wojny, w której żołnierze włoscy będą musieli walczyć **wśród okropnych warunków atmosferycznych w odległości 3000 mil od ojczyzny**. Z jego wywiadu wynika też, że przyjąłby chętnie jakieś pociągnięcie, któreby zaspokoilo pretensje Włoch i zabezpieczyłoby ich prestiż

bez uciekania się do wojny. Z Ligi Narodów Włochy narazie nie wystąpią, ale nie zamierzają też zabiegać o jej pośrednictwo.

Obaw, żywności w kołach dyplomatycznych, że konflikt włosko-abisyński może wywołać powikłania w położeniu politycznym Europy, Mussolini nie

Rejestracja wyborców do Senatu.

Warszawa, 22. 7. (Tel. wł.). Ponieważ rejestracja wyborców do Senatu z tytułu odznaczeń lub wykształcenia idzie dotąd bardzo ospałym tempem, mimo że termin ostateczny upływa już 25 bm., zdecydowano się ułatwić urzędnikom rejestrację.

Prezydent m. Warszawy wydał okólnik do kierowników biur magistrackich i przedsiębiorstw miejskich, aby przeprowadzili rejestrację znajdujących się wśród nich wyborców senackich w uproszczonej drodze, we własnym zakresie zarządu miejskiego. Okólnik wywala wszystkich dyrektorów by do 23 bm. nadesłali wypełnione przez podległy im personel odnośne formularze. Uproszczenie rejestracji ma być podobno zastosowane również i w innych urzędach państwowych.

Cesarz Abisynji nie myśli robić ustępstw.

Nie zgodzi się on na **żaden protektorat włoski**, choćby zamaskowany, ani na **żadne inne rozwiązanie, któreby nie gwarantowało bezwzględnie zupełnej niezawisłości Abisynji**. A za tem jego stanowiskiem stoją wszystkie szczepy. **Nastroje w Abisynji są Włochom wrogie**. A zaostrza je propaganda, prowadzona przez 2000 instruktorów Ligi Młodzieży Abisyńskiej w całym kraju. Instruktorzy ci wtajemniczają ludność w

podziela. Zresztą nawet na wypadek wojny z Abisynją **Włochy będą miały dość siły, ażeby podtrzymać dotychczasową swoją rolę w Europie**.

Tymczasem wiadomości, nadchodzące z Abisynji, nie pozostawiają żadnych złudzeń, że

metody wojny podjazdowej. Na zebraniach panuje wielki entuzjazm, który pozwala przypuszczać, że pochod Włoch w głąb Abisynji spotka się rzeczywiste ze zdecydowanym oporem całej ludności Etopji.

W Addis Abeba kolosalne wrażenie wywołały

nagłe objawy przyjaźni niemiecko-abisyńskiej,

które Włochów poważnie zaniepokoiły. Cesarz Abisynji urządził bowiem w piątek niezwykle uroczyste **przyjęcie dla posła Rzeszy niemieckiej w Addis Abeba** dra Kirchołtesa i jego małżonki. Bankiet odbył się przy zastosowaniu pełnego ceremoniału dworskiego. Zasiadli do niego cesarz i cesarzowa, poseł niemiecki wraz z małżonką, wszyscy dygnitarze rządu abisyńskiego i liczni reprezentanci kolonii niemieckiej. Służba ubrana była w stroje narodowe o barwach abisyńskich, t. j. żółto-zielonych.

Przed rześnięciem oświetlonym pałacem zebrały się tłumy ludności, które wznosiły **okrzyki na cześć cesarza i Niemiec, sprzyjających Abisynji**.

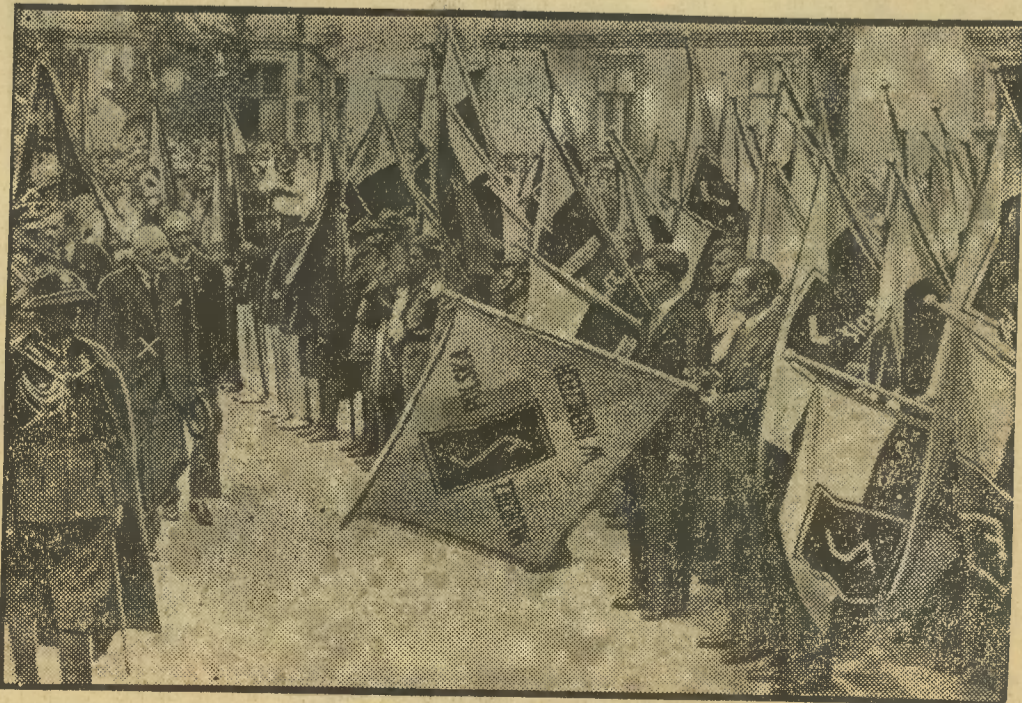
W kołach dyplomatycznych istnieje przekonanie, że to przyjęcie, wyróżniające w tak widoczny sposób Niemcy, jest **zręcznym manewrem cesarza**, który w ten sposób niepokoi tyły Włoch.

Mussolini nie boi się nikogo

W październiku znajdzie się milion Włochów pod bronią.

Paryż, 22. 7. (PAT) „Echo de Paris“ ogłasza wywiad z Mussolinim.

Należy zapytać — oświadczył Mussolini — czy Europa godna jest jeszcze

Młodzież polska z zagranicy składa hołd Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej na dziedzińcu zamku warszawskiego.

Zaświadczenia maturalne ochotników.

Warszawa, 22. 7. (Tel. wł.). Ministerstwo Spraw Wojskowych wyjaśnia, że poborowi ochotnicy, mający prawo do skróconej służby wojskowej, mogą posiadanie tego prawa udowodnić nietylko oryginalnymi świadectwami szkolnymi lub uwierzytelnionymi odpisami, ale również zaświadczeniami o złożeniu egzaminu dojrzałości (ewentl. końcowego) wystawionymi przez dyrekcję zakładów naukowych. Zaświadczenia te powinny zawierać poza imieniem, nazwiskiem, datą urodzenia poborowego, datą złożenia egzaminu dojrzałości (końcowego) również typ uczelni oraz winne być zaopatrzone w pieczęć okrągłą danego zakładu naukowego.

spełniać w świecie rolę kolonizacyjną, która w ciągu wieków stanowiła o jej wielkości. Jeżeli Europa nie jest już tego godną, to **wybiła godzina jej upadku**. Czy Liga Narodów została utworzona celem stwierdzenia tego właśnie upadku? — zapytuje Mussolini. Czy Liga Narodów będzie trybunałem, przed który murzyni i narody zacofane pozywają będą wielkie narody, które zrewolucjonizowały świat i przekształciły ludzkość? Czy Liga Narodów stanie się parlamentem, w którym Europa zginie wobec prawa liczby?

Mussolini podkreślił następnie, że **wszystko już dokładnie przemyślał i rozważył**. Włochy mają pewność, że **potrafią narzucić swą wolę**. Powołując się na przykład pracy kolonizacyjnej w Libji, Mussolini zaznaczył, że dzieło kolonizatorskie Włoch dopiero się rozpoczęło i dlatego trzeba iść naprzód. Myśli Mussoliniego idą w tym kierunku co i myśli tych wielkich Anglików, którzy stworzyli imperjum brytyjskie i tych Francuzów, którzy byli wielkimi kolonizatorami.

Na zapytanie, czy mimo sprawy abisyńskiej utrzymanie niepodległości Austrii pozostanie w dalszym ciągu czynnikiem dominującym w polityce włoskiej, Mussolini odpowiedział: tak. Zresztą czyni znacząco więcej niż słowa. W końcu sierpnia armia włoska odbędzie wielkie manewry w północnych Włoszech, w których weźmie udział 500 tysięcy żołnierzy. **W październiku milion Włochów znajdować się będzie pod bronią. Nie boją się nikogo.**

Honorowa praca.

Warszawa, 22. 7. (tel. wł.) Władze administracyjne ustaliły, że przy nadchodzących wyborach do ciał ustawodawczych w Warszawie pracować będzie 4100 osób. W okręgowych komisjach, które czynne będą w stolicy w liczbie 6-ciu, pracować będzie 50 osób. W 405-ciu obwodowych komisjach wyborczych, 4050 osób. Prace w okręgowych jak i w obwodowych komisjach wyborczych są honorowe.

Seminarzyści francuscy w Poznaniu.

Poznań. Przybyła tu wycieczka 32 seminarzystów francuskich z Tuluzy i Monbricon. Wycieczka zwiedziła Poznań i odjechała do Gdyni.

Budowa dworca głównego w Warszawie.

Warszawa, 22. 7. (tel. wł.) Plan robót kolejowych w Warszawskiej Dyrekcji Kolejowej wymaga 6.000.000 zł na dokończenie budowy nowych torów kolejowych na Dworcu Głównym. Budowa tych torów zakończona zostanie do grudnia. Czynnymi będzie 8 nowych torów kolejowych. Przy pracach budowy torów kolejowych przy Dworcu Głównym zatrudnionych jest obecnie 400 osób. Został już ustalony preliminarz budowy nowego dworca kolejowego w Warszawie w miejsce obecnego Dworca Głównego. Na prace przy budowie dworca w roku 1936-37 przewidziano sumę 14 milionów złotych.

Roboty inwestycyjne w Poznaniu.

Poznań. W zakresie wielkich robót inwestycyjnych, finansowanych przez Fundusz Pracy, przewidziane są następujące prace:

W Poznaniu przeprowadza się rozbudowę sieci kanalizacyjnej i wodociągowej oraz regulację rzeki Bogdanki.

W Pleszewie — regulacja miejskich stawów rybnych.

Pod Mogilnem — osuszanie bagien.

W Bydgoszczy — budowa szpitala miejskiego.

W Gostyniu — budowa Domu Zw. Strzeleckiego.

W Kościanie — odwodnienie terenów miejskich.

W Zbąszyniu i Witkowie — budowa targowisk. Poza tem prowadzi się naprawę i budowę dróg.

Pociąg osobowy wywrócił się na stacji w Radomiu.

Jedna osoba zabita, czterdzieści rannych w niezwyklej katastrofie kolejowej.

Radom, 22. 7. W niedzielę rano na stacji Radom wykelecił się pociąg osobowy, zdążający z Deblina.

Pociąg osobowy podmiejski, kursujący na linii Dęblin—Radom wykelecił się o 400 metrów od peronu. Ze składu pociągu wywrócił się jeden wagon osobowy. Dwa osobowe wagony przechylili się. Przechylił się również ambulans.

Rozległy się krzyki, jęki pasażerów, którzy starali się wydostać z pociągu, rozbijając szyby w oknach.

Jeden pasażer poniósł śmierć na miejscu w chwili, gdy po zorientowaniu się,

że nastąpiła katastrofa, chciał wyskoczyć z wagonu przez okno. Jego nazwiska urzędowo dotychczas nie udało się ustalić, gdyż zwłoki zmasakrowane są do niepoznania.

Ciężko rannych, przeniesiono do szpitala Św. Kazimierza w Radomiu.

Lżej i ciężiej rannych jest około 40 osób. Nazwisk wszystkich narazie nie udało się ustalić.

Gdy wiadomość o katastrofie rozeszła się po mieście, tłumy ludzi ciągnęły na stację. Ponieważ w pociągu jechali pasażerowie z podradomskich lotnisk: Je-

dni i Garbalówki, w miejscowościach tych wylegały tłumy letników na stacjach, oczekując wiadomości z Radomia o losie swych krewnych i znajomych.

Na miejsce wypadku przybyła komisja śledcza.

Przerwy w normalnym ruchu pociągów nie było, gdyż pociąg, który uległ katastrofie, jechał bocznym trzecim torom.

Przyczynę wykołowania pociągu, którą narazie trudno jeszcze ustalić, bada komisja. Podobno maszynista jechał z nieprzepisową szybkością, czemu ten stanowczo przeczy; możliwym jest, że w miejscu katastrofy obluźniły się trochę szyny, które były niedawno wymieniane.

Tor wskutek wypadku uszkodzony został na długości 80 metrów.

12813 **Kollontaj jest lepsze...**
Z PRALKA pierze, chroni, oszczędza.

Trzynaście ofiar katastrofy samolotowej.

Czarne dni lotnictwa holenderskiego.

Berlin, 22. 7. W Mesocco Valle w Szwajcarii spadł samolot holenderski. Ofiarą katastrofy jest 13 osób zabitych, wśród nich 2 Anglików, pozostali są Niemcami i Holendrami.

Katastrofa nastąpiła na skutek burzy. Pilot wśród ciężkich chmur usiłował kilkakrotnie lądować, ale nie mógł trafić na odpowiedni teren i wreszcie aparat spadł z wysokości 200 mtr.

Amerykańskie firmy wyzyskały bezprawnie wynalazki polskiego inżyniera.

Warszawa, (tel. wł.) Do wydziału karnego Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynęła skarga wynalazcy polskiego aparatu fotograficznego „Korona” inż. Królikowskiego o bezprawne naśladowanie swojego patentu przez firmę „Kodak”. Funkcjonariusze wydziału śledczego dokonali opieczkowania 1675 aparatów „Bebe”, wypuszczonych ostatnio na rynek przez firmę „Kodak”. Jak się okazało, „Kodak” bez licencji wypuścił na rynek typ małego aparatu, naśladowującego polski aparat „Korona”. Inżynier Królikowski wystąpił również z nową skargą przeciw amerykańskiej firmie „Kodak” o odszkodowanie 100 tys. zł. za sprzedane aparaty, wykonane według jego patentu.

Samolot holenderski odbywał loty pasażerskie na linii Medjolan — Amsterdam via Zurych — Frankfurt. Samolot spadł na las sosnowy. Wśród 13 zabitych jest 10 pasażerów, a 3 osoby z obsługi samolotu.

Samolot leży w gruzach między sosnami. Śmigło ścięło gałęzie wielu drzew. Ziemia w miejscu katastrofy przesieknięta jest krwią ofiar, których większość stanowił Holendrzy z kolonii, udający się na okręt do Cejlu.

Śmiertelna ofiara Tatr.

Tragiczna przygoda studentów na Kościeleku.

Zakopane, 22. 7. (PAT). W Tatrach wydarzyły się dwa wypadki, z których jeden zakończył się śmiercią turysty.

W piątek zaalarmowano miejscowe ochotnicze pogotowie ratunkowe, że na północno-wschodniej ścianie głównego szczytu mięguszowieckiego dwóch turystów zawisło w sytuacji, z której wydobyć się nie może. Wysłana natychmiast ekspedycja ratunkowa dotarła do turystów i wybawiła ich z opresji, wyciągając ich przy pomocy lin na bezpieczne miejsce.

Drugi wypadek wydarzył się w sobotę. Do schroniska na hali Gąsienicowej zgłosił się przygodny turysta, zawiadamiając, że od strony Czarnego Stawu słycał wołania o ratunek. Wyprawa ratunkowa przy fatalnych warunkach

atmosferycznych podczas deszczu i silnego wiatru halnego znalazła turystę, studenta uniwersytetu warszawskiego, p. Kowadłę zupełnie wyczerpanego i załamanego psychicznie. P. Kowadło opowiedział, że tego dnia wraz ze swoim kolegą uniwersyteckim Kazimierzem Kernem udał się przez przełęcz Karpia na Kościelec. W drodze powrotnej zabłądzili i zamiast iść ku przełęczy, poszli na ścianki Kościeleca. W czasie przechodzenia przez ścianki, towarzyszył jego spadł w 60-metrową przepaść. Kowadło zaczął schodzić śladem w dół ku swojemu towarzyszowi, lecz gdy doszedł na miejsce wypadku, zastał już tylko zwłoki.

Przy schodzeniu sam natrafił na tak trudne miejsce, że nie mógł się z niego wydostać i stamtąd dopiero wyratowała go ekspedycja ratunkowa.

Zwłoki śp. Kerna znaleziono w żlebie pod Kościeleciem.

Gdańsk otrzymał nauzkę.

Import polski drogą przez Gdańsk pod kontrolą Polski.

Warszawa, 22. 7. (Tel. wł.) W Dzienniku Ustaw dnia 20 lipca br. opublikowane zostało rozporządzenie, na mocy którego urzędy celne położone w okręgu dyrekcji cel w Gdańsku mogą przyjmować zgłoszenia do ostatecznej odprawy celnej przywozowej lub odprawy warunkowej przywozowej tylko na te zagraniczne towary, które są przeznaczone do użycia na obszarze Wolnego Miasta Gdańska. Towary zagraniczne, przeznaczone dla obszaru Rzplitej Polskiej, powinny być przekazane do odprawy celnej do urzędów celnych, położonych na obszarze Rzplitej Polskiej. Towary które zostały już zrewidowane, a od których należności celne nie zostały uiszczone przed dniem wejścia w życie omawianego rozporządzenia, należy przekazać dla uiszczenia należności celnych do urzędów celnych, położonych na obszarze Rzplitej Polskiej. Rozporządzenie to weszło w życie z dniem wczorajszym.

Nareszcie rząd Polski zmienił dotychczasowy stan rzeczy, który polegał na tem, że kupcy Gdańscy płacili cło w guldenach, licząc 1 gulden za 1 złoty. W ten sposób kupcy gdańscy płacili cło niższe o 10—15% niż kupcy polscy, ponieważ gulden kosztuje 85—90 gr.

Przyjęcia u cesarza Abisynji.

Cesarz Abisynji Haile Selassie (na kanapie po prawej) przyjął w piątek uroczystym bankietem posła Niemiec. Zdjęcie pokazuje fragment przyjęcia. Obok cesarza jego małżonka Elgé Manen, za nią księżniczka Jahaż, a obok niej p. Hertel, jedyna biała dama dworu cesarskiego. (Porównaj depesze.)

List z Konstancji.

Na pograniczu szwajcarsko-niemieckim.

Wizyta w Konstancji i Friedrichshafen.

(Korespondencja własna „Dziennika Bydgoskiego“).

Konstancja, w lipcu. Wycieczka nad jezioro Bodeńskie znajduje się zawsze prawie w programie letnim Szwajcarów. Teraz specjalnie modną stała się Konstancja, już na niemieckim brzegu położona, nie tylko z powodu malowniczości i nader ciekawych zabytków historycznych, ale głównie dla niezwykłej tanioci. Jeśli się bowiem w drogę Szwajcarii kupi Registermarki, można za nie żyć ogromnie tanio na niemieckim brzegu, który jako teren wycieczkowy jest równie jak szwajcarski wygodny.

Po przybyciu pociągu na dworzec, który leży bezpośrednio przy dworcu szwajcarskim Kreuzlingen, następuje dosyć szczegółowa rewizja paszportowa i celna, przyczem musi się zgłosić i pokazać obcą walutę oraz złożyć zapewnienie, że nie przewiezie się zpowrotem Registermarki i wróci się w oznaczonym terminie. Potem następuje zwykłe zmiana czeku na marki w pobliskim banku i wizyta w biurze turystycznym, które służy doskonale wszelkimi wywiadami.

Konstancja leży ogromnie malowniczo u zachodniego krańca jeziora przy wpływie doń Renu. Wprost z wody wznoszą się stare wieże kościołów, dziwaczny drewniany budynek Konzilgebäude oraz zielone kępy parków, rozsiadłych gęsto nad zieloną wodą. Czerwone rozpedzone autobusy, znacznie mniej czyste i wygodne od szwajcarskich, ale nierównie tańsze, kursują po mieście i po najbliższej okolicy. W porcie koncentruje się ożywiony ruch statków, o wpływających do Meersburga, Friedrichshafen, Romanshorn, Lindau i t. d. Jak wiadomo, granica niemiecko-szwajcarska przebiega wzdłuż jeziora Bodeńskiego. Przy pogodnych jak obecnie dniach widać doskonale z jednego brzegu na drugi, a nawet zarys Alp z wyniosłym, bo 2500 m. wysokości liczącym szczytem „Säntis“.

Bilety na statki są bardzo tanie. Tak np. przejazd do Friedrichshafen i zpowrotem I klasą kosztuje 3 marki 20, a zważyć trzeba, że trwa on w obie strony okragle trzy godziny. W Szwajcarii za tę samą jazdę zapłaciłoby się co najmniej 6 franków.

Ruch turystyczny bardzo ożywiony. Łażą przedewszystkiem masowo rowery, stwarzające na tle starych murów typowy widok niemiecki. Właściciele ich opaleni, tędzy, w krótkich spodenkach z Wildleder oraz panie i dziewczęta w bufiastych kwiecistych sukienkach zaopatrzeni są w aparaty fotograficzne, małe plecaki i lornetki i oblegają także przystanie i dworzec.

Właśnie wielka gromada turystów wstąpiła do drewnianego Konzilgebäude, który zdaleka wygląda jak wielki śpichlerz z czasów zamierzczych. Wchodzą za nimi i z wielkim zdumieniem gromadzą się w sali, podpartej wspaniałymi filarami

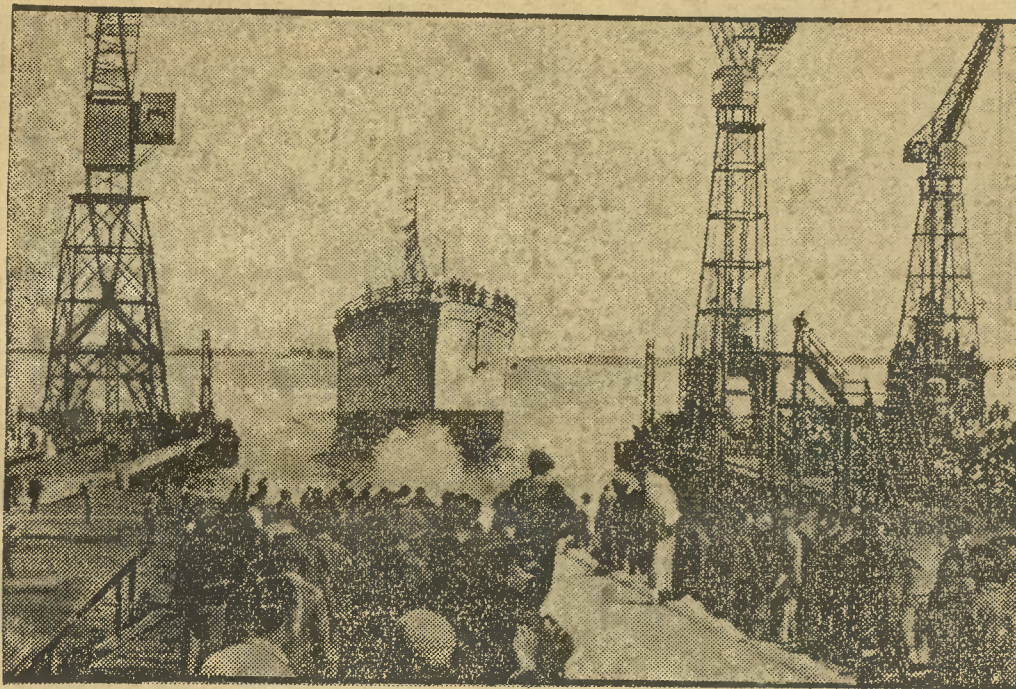
debowymi i okrytej na ścianach starymi, pięknymi malowidłami. Przewodnik nasz wskoczywszy na stół, by łatwiej przemawiać do wielkiej gromady, objaśnia nam, że budynek ten był istotnie najpierw śpichlerzem, zbudowanym w roku 1388 przez Arnolda, potem był siedzibą targów w Konstancji. Obejrząwszy malowidła i imponujące filary debowe, wychodzimy na piętro, gdzie znajduje się wspaniała sala, słynna z soboru w Konstancji, który obradował tutaj w roku 1417 i wybrał z czterech papieży Ottona Colonnę na Papieża Marcina V. Ściany tej potężnej sali o drewnianych filarach i stropie pokryte są niezwykle ciekawymi malowidłami z czasów średniowiecza, z historii Jana Husa, z walk austriacko-szwajcarskich i katolicko-protestanckich o Konstancję, z wizyt wielkich książąt austriackich i niemieckich. Oprawadziwszy nas dookoła, przewodnik żegna nas okrzykiem „Heil Hitler“ i wypuszcza na wspaniały taras, z którego podziwiamy daleki zasięg

jeziora, park z restauracją i muzyką i harce łódek na wodzie.

Nieco dalej wznosi się na zielonej wyspie nader ciekawy hotel, zwany Inselhotel, przerobiony z bardzo starego, bo z 1236 roku pochodzącego klasztoru Dominikanów. Żył w nim w XIV wieku mistyk Suso. Reformator czeski Jan Hus więziony był w wieży klasztoru przed spaleniem na stosie w roku 1415. Do dziś odwiedzają Konstancję liczne wycieczki z Czech, uwielbiające Husa. W roku 1785 Józef II podarował wyspę kolonji emigrantów genewskich a w roku 1875 przerobiono klasztor na hotel, zamieniając kościół na salę jadalną i zachowując wspaniałe krużganek z cennymi freskami. Na wyspie tej urodził się w r. 1838 hrabia Zeppelin, którego pomnik wznosi się opodal na porcie.

Konstancja obfituje w różnego rodzaju stare wieżce jak Rheinturm, Pulverturm, stary i nowy ratusz, z których ten ostatni jest jednym z najpiękniejszych zabytków

Nowa zdobycz marynarki francuskiej.

W porcie wojennym St. Nazaire spuszczone na wodę nowy krążownik — „Marsyljanek“ o pojemności 7600 ton, który pod względem wyposażenia i uzbrojenia przedstawia się szczególnie imponująco. Posiada on trzy wieże pancerne z armatami 15,5 cm., ośm dział przeciwlotniczych, cztery urządzenia torpedowe i dwa samoloty wyrzucane przy pomocy specjalnej katapulty. Maszyny o sile 84 tysięcy koni mechanicznych pozwalają na uzyskanie szybkości 31 mil morskich na godzinę.

Późnego renesansu w Niemczech Południowych. Z kościołów wybija się na czoło starożytny monaster, którego podwaliny pochodzą aż z II wieku. Bazylikę przerabiano następnie na gotyk, w średniowieczu zaopatrzone go we wspaniałe organy i malowidła oraz słynny dzwon, ważący 155 centnarów. W XVI wieku ufundowano ogromny srebrny ołtarz. W XV wieku odbywały się w nim Posiedzenia soboru konstancckiego, tam też skazano na śmierć reformatorów Husa i Hieronima z Pragi. Z wieży tużmu, 76 m. wysokości, ma się wspaniały widok na miasto i jezioro.

Most Horst-Wessel łączy obie partje miasta w miejscu, gdzie Ren wpływa do jeziora. Ulice Konstancji stare i ciasne, pełne domów średniowiecznych z kratami i malowidłami, podsieni, starych studzien i wież, są niezwykle ciekawe. Życie i zwyczaj jak w Monachjum lub innych miastach Bawarii. Niemcy, bardzo ładnie mówiący, są uprzejmi, cisi i zapracowani. Ceny, śmiesznie niskie w porównaniu z drogą Szwajcarią, tłumaczą się niskimi zarobkami. Dość powiedzieć, że za 3 marki ma się komfortowy pokój w hotelu, za jaki u nas trzeba zapłacić 10 złotych, a w Szwajcarii 5 franków. Obiad z czterech dań z obsługą 1.80 Mk. Specjalnością Konstancji jest znakomite ciemne piwo i duże słone prele po 5 fenigów. Owoce, konserwy, ciastka kupuje się za grosze. Sklepy konfekcyjne wabią niskimi cenami i doborowym towarem.

W porównaniu ze Szwajcarią, obserwujemy tu niezwykle ożywiony ruch tak w kolejach, jak na statkach i w sklepach. Pociągi są wprawdzie parowe — nie elektryczne i przejeżdżając przez miasto dymią bez miłosierdzia, ale także są znacznie tańsze i wskutek tego niemal oblezione.

Konstancja jest znakomitym punktem wycieczkowym do wszystkich miejscowości nadbrzeżnych, a także na pobliskie wyspy w zachodnich odnogach jeziora, z których znana z malowniczości jest wyspa Reichenau. Na ulicy przed dworcem stoi rząd autobusów czerwonych i dość odprapanych, kursujących do pobliskiego osiedla Allmansiendorf oraz dwa czy trzy autokary szwajcarskie, wabiące gości wycieczkami do wodospadu Renu w Szafuzie, do Lucerny i innych alpejskich cudów.

Dużą część turystów jeździ do Friedrichshafen, by zwiedzić hangary nowego Zeppelina LZ 129, którego budowa jest na ukończeniu. Reszta wreszcie używa na tanich i wspaniałych lotach nad jeziorem hydroplanem, który co godzinę podrywa się z zielonej tafli wody. Prócz tego odbywają się przejażdżki motorówką, niezwykle tanie, bo za 50 fenigów.

Samo jezioro bodeńskie, zielone i mocno stalowane, robi chwilami wrażenie morza, barwa jego nawet przy najczystszej błękitnie nigdy nie jest niebieska. Przy płaskich brzegach rozlewa się szeroko po długotwałych słotach tegorocznej mokrej wiosny, do tego stopnia, że domki, drzewa i kopki siana stoją w wodzie. Gdzieś tam, jak koło Meersburga, spadają do wody strme ściany skalne, na których wznoszą się dumnie stare wieżce. W pogodny dzień rysuje się na południowym horyzoncie zębata piła Alp szwajcarskich, kto zaś ma dobre oczy, dojrzy nawet nieco więcej na wschód dalekie pasma Vorarlbergu, uwiecznione koroną puszystych białych chmur. Marja Sandoz.

Pod OZYMANNI Powieść.
MAREK ROMAŃSKI

51)

(Ciąg dalszy).

Porucznik był wczoraj zaskoczony i zdziwiony do głębi postępowaniem Luciusa, ale konsternacja jego nie trwała długo. Wiedział, że pułkownik był mu życzliwy, wiedział również, że myśli szefa wywiadu biegły często torami zupełnie niezrozumiałymi nawet dla najbliższych jego współpracowników. Zresztą von Lucius już po owej rozmowie w sprawie Patrasa, kiedy zmienił niespodziewanie wydane rozkazy, spotkał go w jednym z niezliczonych korytarzy gmachu, w którym mieścił się sztab generalny, zatrzymał go i upewnił, że tego,

co się stało nie powinien sobie absolutnie brać do serca, ponieważ rzecz jest bez znaczenia, tylko poprostu on — Lucius — uważał, że tak będzie lepiej. Von Hedinger miał do swego szefa kompletne zaufanie, znał pułkownika, jako nieposzlakowanego dżentelmena i te kilka słów zwierzchnika, wypowiedzianych tonem odmiennym od tego, w którym toczyła się oficjalna rozmowa w gabinecie — uspokoiło go zupełnie.

Po tarczy zegara, wiszącego na jednej ze ścian w cukierni Jännera, wskazówki posuwały się nieustannym rytmicznym ruchem, jakby przypominając każdemu swym drgnięciem, że wszystko przechodzi i wszystko przemija. Dnia tego i o tej godzinie dwu mężczyzn w cukierni Jännera oczekiwało na dwie kobiety. Iskander Patras na kobietę-szpiega i porucznik Kurt von Hedinger, na dziewczynę, która coraz więcej stawała się dlań ucieleśnieniem ziemskich marzeń o szczęściu i o miłości tak wielkiej, że sama już myśl o niej jest niemal bolesna.

Oczekiwali obaj i nie wiedzieli, że czekają na tę samą istotę, dla jednego z nich przedstawiającą wartość pieniądza, dla drugiego wartość uczucia. Oczekiwali obaj, jak dotąd, nadaremnie.

Wskazówki zegara posuwały się nieustrudzone, kradnąc wieczność coraz to nowe sekundy i minuty, rzucając je w studnię nicości. Było już pięć minut po jedenastej, było dziesięć po jedenaściej, było po jedenastej minut już pię-

tnaście, a nie zjawiała się ani jedna, ani druga. Ani Greta Nielsen, siostrzenica generała Conrada von Strelitz, ani kobieta o włosach czarnych, jak skrzydła kruka, tajemnicza nieznajoma z „Feminy“. Serce porucznika von Hedinger jęło bić szybszym tętnem. Iskander Patras odłożył ilustrowane czasopisma i pelen niecierpliwości raz po raz patrzył na drzwi.

Wybiła godzina pół do dwunastej, ale w dalszym ciągu nie było ani jednej, ani drugiej. Kurt von Hedinger stracił już wogóle nadzieję, by Greta przyjsz mogła, ponieważ jednak wiedział o tem, co za chwilę miało się wydarzyć w cukierni, trwał na swem stanowisku cierpliwie, łudząc się z jednej strony, że dziewczyna przecież jeszcze nadejdzie, z drugiej strony z pewnem, łatwo zrozumiałem zaciekawieniem, oczekując aresztowania Patrasa, które miało nastąpić lada minuta. Co do Greka, to z każdą chwilą stawał się bardziej niepokojny, nie pojmując, co się stać mogło i poczynił już snuć przypuszczenia, że zadrwiono z niego, choć nie rozumiał dlaczego i w jakim celu. Wiedział, że na terenie cukierni Jännera przebywa na skutek jego denuncjacji przynajmniej dwu agentów niemieckich, podobnie, jak on, czekających i z niechęcią odrzucał uporczywą myśl, że gdy kobieta owa nie zjawi się, albo straci wiarę u majora von Falkenhagen, albo zostanie boleśnie ośmieszony.

To ostatnie nie groziło mu jednak w żadnym wypadku, rola bowiem, jaką nalożyło na niego przeznaczenie, miała być rolą dramatyczną. Wszystko było już ułożone zgóry i plan został opracowany w najdrobniejszych nawet szczegółach.

Przy jednym ze stolików w pierwszej sali siedział jegomość o pofalowanej twarzy i o smętnym żalonym wyglądzie. Gdyby Iskander Patras miał ochotę bawić się w porównania, doszedłby z pewnością do wniosku, że rysy twarzy nieznajomego nadawały mu ogromne podobieństwo do Buster Keatona.

Osobnik ów siedział nad niedopitą szklanką czarnej kawy, która już dawno wystygła i był pozornie pograżony w kompletnej apatii. Ręce oparte miał na stole, głowę opuszczoną na piersi i czynił wrażenie człowieka, który spędził burzliwie ubiegłą noc i teraz cierpiał podwójnie, raz z powodu niewyspania, powtóre zaś z powodu nadmiernego przesylenia organizmu alkoholem. Chwilami jego bezręczne powieki opadały na brzydkie rybnie oczy i zdawał się zapadać w drzemkę.

Tak mogłoby się wydawać każdemu, kto by na niego popatrzał, a jednak pan o żalonym wyglądzie ani nie cierpiał wskutek wypicia, ani nie zasypiał w momentach, gdy przymykał oczy. Przeciwnie — na wszystko, co się działo w cukierni, zwracał baczną uwagę, a specjalnie nie uszedł jego uwagi ani jeden ruch, ani jeden gest Greka. Człowiek podobny do Buster Keatona był poprostu najbardziej zdecydowanym i wyrafinowanym z agentów niemieckich, używanym jedynie w wypadkach, gdy chodziło o aresztowanie kogoś, aresztowanie, którego należało dokonać bez hałasu i z dużą dyskrecją, aresztowanie podczas którego mogła zachodzić obawa, że przytrzymany w przytępie rozpaczy będzie się mógł porwać na najbardziej szaleńczy czyn.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Cisnąć ze Spawy.

Posłuchajcie dobrodziej, co się u nas w Spale dzieje.

Spawa, w lipcu. Ruch, ruch i jeszcze raz ruch. Wszystko żyje, tętni, przelewa się miodem życiem. Ulice obozowe pełne ludzi. Megafony wyją przeraźliwie. Płócienne miasto wabi. nęci wielkomięskim, wielotysięcznym urokiem. W powietrzu czuć atmosferę „międzynarodową”.

— Czuwaj!
— Be prepared!
— Jo munkät!

Wszędzie mundury. Wszyscy obywatele „zburzanego” państwa w krótkich spodenkach. Bogactwo odcieni uderza na każdym kroku. Mundurki szare, zielone, granatowe. Ponsowe sukienki harcerek z Ameryki, żółta z Czechów i Słowaków, drgające życiem grupy Węgrów. Spaceruje brat „międzynarodowa” grupami, pod pachę.

Królże wszechpotężny pan, władca złotu: Czendź.

— Druhul! Bitte kle'n, petit maly lilika. Czendź, he! — szczyrzy zdrowe zęby rosły Węgiel z kity trawy stepowej, zawiadajko sterzącą ku górze.

— Tak, ja, yes, oni, oni, o key! Alles in Ordnung! All right! Zrobione!

Uścisk dłoni, czasem huknie jak z „dubeltówką” i targi międzynarodowe skończono.

Zwykle eksport jest cenniejszy, niż import z zagranicy, ale często się nie robi dla idei pokoju, braterstwa, zbliżenia itp.

Tyle pokrótce o naszych gościach. Trzonym złotu jednak nietylko jest czendź, czy też wypalanie fajek pokoju, lecz harce. Jakże są te harce? Jak się spisuje w harcowaniu Bydgoszcz?

Utarło się w starszym pokoleniu (niesłusznie zresztą) mniemanie, że „harcować” to konieczność brykać, rozbijać się, urządzać burdy. W gazetach czytamy: „Harce pijanego motocyklisty. Siedem trupów, dwóch rannych” lub „czas skończyć z harcami rowerzystów!” itp. itd.

Nasze harce są inne! Trupów niema. Rannych także! Jest zato rywalizacja uczciwa, w miarę bolesna, poniekąd radosna, lecz najglówniejsze — szlachetna.

Pierwszymi harcami, które zafrapowały brat harcerek, a odbyły się zaraz po oficjalnym otwarciu złotu przez Pana Prezydenta, były harce z techniki (ratownictwa, pionierki, terenoznawstwa i łączności). Zawody te odbywały się o tytuł „bardzo dobrego zastępn Rzeźczypospolitej” w dwóch grupach: starszej i młodszej.

Do zawodów tych stanęła bydgoska reprezentacja gromadnie. „Błękitna Czwórka” obsadziła wszystkie konkurencje, „Piątka” i „Szóstka” też.

Wyniki są następujące: I miejsce za ratownictwo gromadnie starszoharcerek „Czajek” z „Czwórki” bydgoskiej (97 pkt. na 100 możliwych). Nasza brat akademicka spisała się jednym słowem znakomicie. Oto na wieczną pamięć nazwiska tych, którzy wstawili nasz gród: J. Bielmiewicz - zastępn, Jerzy Kuminek, A. Zwierchowski, A. Kwieciński, J. Ronowicz, E. Ronowicz. Doktorzy aż za głowę się brali z podziwu.

W łączności (w grupie młodszych) za „bardzo dobry” zastępn uznany został zastępn „Wilków” także „Czwórki” w składzie: T. Nowakowski - zastępn, Jankowski, Tucński, Retz, Michalski, Krynicki, Orkiszewski, Kluck.

I w pionierce pokazali „Czwartacy”, co umieją. „Lisv” pod kier. Kolarza otrzymały notę „bardzo dobrą”.

Obóz uznany został za wzorowy przez specjalną komisję. Wielki podziw wzbudza na obozie pomyslowa bramka w stylu chińskim (wejście a la kawiarnia „Bristol”).

Inne drużyny także pokazały, że „potrafiły chcieć”. „Jedynka” bydgoska i „dwunastka” otrzymały dobrą punktację w pionierce.

Prym w pokazach bezspornie dzierża bydgoszczanie. Hufiec wystawił sławną już w Polsce „Podhalańską drogę” Kasprowicza, a „Czwórka” dała trzy występy. Jeden „Czechom” przy podwieczorku reprezentacyjnym (piosenki zagraniczne), drugi („Veni creator”) przy ognisku centralnym na arenie złotowej. Melodeklamacja ta została transmitowana przez radio, a sfilmowana przez PAT'a. Trzeci występ „Z pieśni o Polskę” układu druha Zagłoby w teatrze, w sławnej hali sportowej.

Bydgoszcz trzyma „jason”. A to grunt. Nie chwalmy się. Kto nie wierzy w nasze sukcesy na międzynarodowym rynku, niech przyjdzie! Napewno nie pożałuje. Bywacie wszyscy na „Challengu ramięchu”, jak ktoś nazwał złot spalski. Najlepszy środek odmładzający dla starszych: przyjechać na złot, podpatrzeć życie harcerek i naśladować je pedantycznie. Skutek: 20 lat mniej.

Przyjeżdżacie do Spawy, by zobaczyć, jak 25 tysięcy chłopców i dziewczynek korzysta z młodoci. A propos drużyny.. Ale o tem potem. W następnym liście.

Taddy Nowakowski.

Konfiskata książek sowieckich.

Warszawa, 22. 7. (Tel. wł.). Wydział karny Sądu Okręgowego w Warszawie zatwierdził konfiskatę 30-tu sowieckich książek, sprowadzonych do Warszawy z Z. S. R. R. Wśród skonfiskowanych książek znajdują się m. in. „Paryska komuna i Lenin” i „Faszyzm w Europie”.

JERZY BARWICZ.

Kobieta u ludów pierwotnych

Obyczaje i troski piękności australijskich i afrykańskich.

(Dokończenie.)

Najdzimacniejsze ozdoby.

Ważniejszą od odzieży rolę grają ozdoby. Człowiek pierwotny jest niezwykle próżny; naraża się na największe tortury, z całą bezwzględnością kaleczy swe ciało, aby tylko podnieść i wyróżnić efekt swej postaci. Mężczyźni zdobia się nawet więcej, aniżeli kobiety.

Niema poprostu miejsca na ciele, gdzieby australijskie i afrykańskie eleganci nie próbowały ulokować jakiejś ozdoby, w celu podniesienia swej urody. „Piękności” czarno- i brunatno-skóre deformują czaszki, przedziurawiają uszy, nozdrza, policzki, kąty ust i wargi, zniekształcają ręce, biodra i nogi, przeżywając przytem piekielne męki. — aby tylko iść z prądem mody i by podobać się... mężczyźnie.

Najpierwotniejszą formą ozdoby było malowanie ciała, najczęściej na czerwono (kolor krwi); ponieważ jednak malatura taka wymagała częstych uzupełnień i odnowień, człowiek pierwotny uciekił się do formy trwalszej, choć niezwykle bolesnej: do

tatażu. U plemion indochińskich tatowanie rozpoczyna się w ósmym roku życia kobiety, a kończy się — w czterdziestym. Dziewczętom plemienia heczuańskiego makalaka (Afryka) robi się na przodzie ciała około 4 tysięcy nacięć aż do krwi; operacje te odbywają się etapami, ze względu na nieogracane się ciałami latami rany i blizny. Jeszcze boleśniejsze jest tatowanie plastyczne o bardzo głębokich nacięciach, za pomocą drzazg bambusowych lub rybich ości. Powstające tym sposobem wypukłe blizny tworzą później na ciele wzorzyste płaskorzeźby; kobiety szczepów wakamba i basuto tatuują naprzykład plastycznie koliste liniami czoło, skronie, ramiona, piersi i biodra; gdzieindziej tatuują nawet dziąsła.

Oryginalne „kolczyki”.

Najobficiejsze ozdabiane, a zarazem malrowane, są uszy. Nosi się w nich kółeczka, kločki, walce (wielkości puszek do konserw), tabakierki, fajki i wiele innych „kolczyków”, które niekiedy wyciągają uszy do

tego stopnia, że sięgają do obojczyków i łatwo można je łączyć nad głową... Inne znów eleganci przeciągają przez wargi drewniane kłaczki, nadające ustom kształt trąby lub olbrzymiego dzioba; kłaczki, zwane Pelele, dochodzą do szerokości 8 centymetrów... Od ich rozmiarów zależy np. u Ajurów w Sudanie cena za kobietę...

Wiele starań przykładają ludy pierwotne do

dzimacznego piętrzenia fryzur

na których uformowanie potrzebują nieraz kilku tygodni. Przy pomocy sznurków, gliny, wosku, smoły i tłuszczu — czarne i brązowe damy budują sobie fantastyczne wieże twarde jak kamień loków, ozdabiane muśtwem piór, muszli i pereł. W Ubangi zaś murzynki przywiązują do własnych włosów sztuczne warkoczki, których długość dochodzi czasem do 10 metrów; warkoczki te owijają na kiju, przymocowanym do ramienia za pomocą rzemieni...

Ważnym „upiększeniem” jest barwienie, spłowywanie lub nawet wylamywanie zębów. Kanakowie barwią na czarno prawą stronę górnej szczęki i lewą dolnej (dla symetrii...); u innych plemion barwi się zęby na czarno, czerwono lub zielono, wszystkie lub naprzemiennie. U battaków wybić kilku zębów jest warunkiem małżeństwa; im mniej zębów ma kobieta, tem większy jej urok...

Cienkie jak patyki i grube jak kłocce.

Po dziś dzień istnieje u sympatycznych dzikusów zwyczaj zniekształcania głowy przez deformację czaszki. Cel ten osiągnąć można przy pomocy bandażowania noworodkom głowy, przytwierdzania jej nieruchomo do deski, lub zapomocą ściśle przylegających czepków. W wyniku tych zabiegów, głowy niemowląt przybierają kształt spłaszczonego, cylindrycznego lub stożkowego. Oprócz „piękności” z głowkami, odpowiadającymi takim ideałom urody, spotykamy u ludów pierwotnych kobiety niezwykle cienkie w pasie, albo z niezwykle długimi szyjami. Aby uzyskać „piórkową” talję, kobiety daaków noszą gorsety, składające się z kilkunastu mosiężnych obręczy; gorsety te sięgają od piersi do bioder. Kobiety z okolic Birny noszą podobne obręcze na szyi, celem jej możliwie największego wydłużenia. Często osłabione mięśnie szyi nie mogą utrzymać ciężaru głowy, która zwisła ku przodowi i chwije się na wszystkie strony...

Inne znów plemiona, podobnie jak np. Arabowie, cenią w kobiecie przedewszystkiem jej otyłość. Już Ksenofont, opisując zwyczaj plemienia mosynoików z Małej Azji, wspomina, że tuczy się tu dziewczęta gotowanymi kasztanami, aż do zrównania wymiarów ich talji i wzrostu... Dziś jeszcze u dzadów nad Morzem Czerwonym dziewczyna musi pić dziennie do 12 litrów mleka. Ta kuracja tuczająca trwa również po ślubie; to też w ubogich szczepach, posiadających małe stada, panuje przymusowa poliandria: kilku mężczyzn musi się składać na kupno wspólnej żony, aby móc opędzić kęsy utrzymywania, warunkującego jej piękność... U plemion wschodnio-afrykańskich karmi się dziewczęta wyłącznie słodkimi mlekiem i bardzo słonym odwarem mięsny, dopłki nadmierna tusza nie skrępuje im zupełnie swobody ruchów...

Muzyka i taniec.

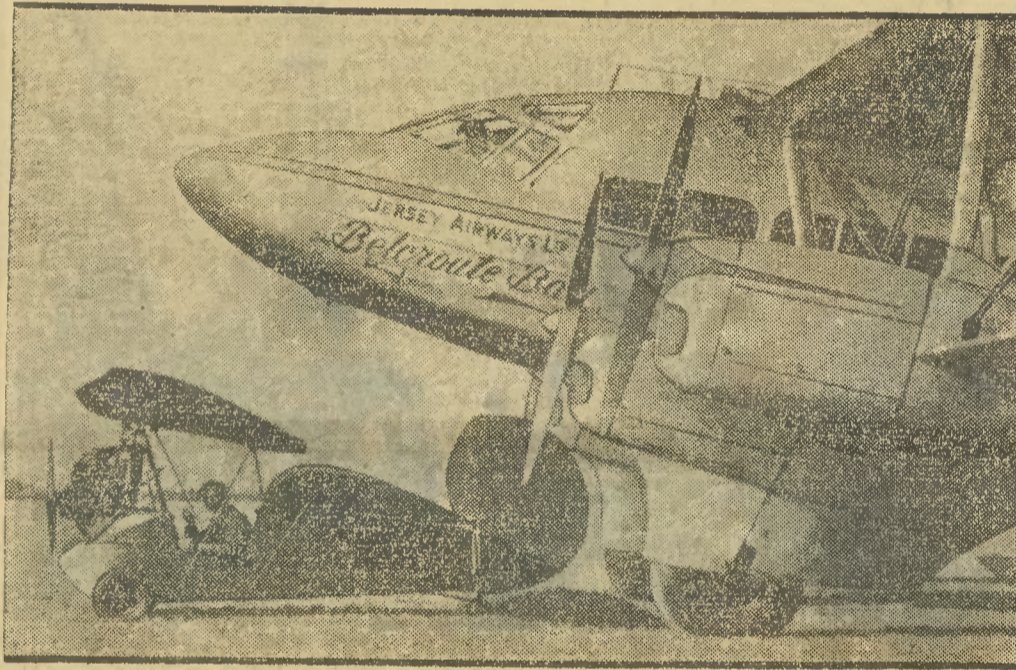
Tak oto — w grubszych zarysach — przedstawiały się w świetle swoich obyczajów prymitywne, nieokrzesane świat ludzi o wysuniętych szczękach. Ubogie jest jego życie i ubogie są rozrywki, które życie to uprzyjemniają. Wystarczą jednak, żeby tych bezpretensjonalnych, naiwnych dzikusów wprawić w stan odurzenia i błogości. Muzyka i taniec należą do tych samych środków rozpraszania trosk, co tytuł i napoje podniecające. Ludzie pierwotni dla zabicia nudy wygrywają po całych dniach i nocach. Tam, gdzie muzyka jest bardzo rozpowszechniona, kobiety grają zazwyczaj na innych instrumentach, aniżeli mężczyźni. Prawie wszędzie specjalnością kobiet jest bicie w bębny...

Tańce mają różne znaczenie. Człowiek pierwotny wyraża niemi swoje pragnienia. Nie idealizuje przytem kobiety, nie człoga się (jak bohaterzy europejskich romansów) u jej stóp, tylko stara się ją olśnić i zmusić do pokornej uległości.

A biedne, miłe dzikuski nie mają zbyt wielkich pretensyj...

Kara za grę z żydówkami.

Berlin. Kierownik Policyjnego Klubu Sportowego w Berlinie rozwiązał udział żeński tego Klubu za rozegranie meczu z zawodniczką żydowską.

Samolot dla każdego.

W Anglii wypuszczono na rynek serię popularnych awionetek, których cena wynosi 90 funtów szterlingów (około 2.700 zł) za sztukę. Samolotek ten, który już zdążyło nazwać „pchlą powietrzną”, widzimy na zdjęciu obok pasażerskiego olbrzyma powietrznego.

Z Rosji sowieckiej.**SUROWY WYROK NA SOWIECKIEGO POETE.**

Znany poeta Piotr Wasiljew, wielokrotnie atakowany przez prasę sowiecką za „kulaćką ideologię”, został skazany na 1 i pół roku więzienia, uznany za „niebezpieczny społecznie element” za szereg publicznych skandali i bójek, w których brał udział po pijanemu. Jak donosi „Prawda”, skandale te odbywały się przy akompaniamencie orkiestrów antysemitki i antysowieckich.

NA CUDZY RACHUNEK BUDUJĄ FORTY.

Na rachunek należnych wpłat za sprzedaną przez Z. S. S. R. kolej północno-mandżurską bolszewicy zakupili w Japonii 60 tysięcy ton cementu i dodatkowo zamówili jeszcze 100 tysięcy. Po przetransportowaniu ładunku okazało się, że władze sowieckie zużywają cement do umocnienia fortów na pograniczu Mandżuko. Obecnie wojenne władze japońskie zwróciły swoim przemysłowcom uwagę na niebezpieczeństwo tej transakcji handlowej i poczyniły pewne zastrzeżenia.

ZATRUCIE W FABRYCE TERMOMETRÓW.

W moskiewskiej wytwórni termometrów, barometrów i t. p. przyrządów, zdarzają się coraz częściej zatrucia robotników wyziewami rtęci. W 1934 r. zarejestrowano 600 wypadków zatrucia, w rezultacie czego 32 pracowników stało się niezdolnych do pracy i przeniesiono ich w stan spoczynku. W bieżącym roku położenia pracujących w tej fabryce nie polepszone ani nie zabezpieczono przed niebezpieczeństwem zatrucia.

UCIECZKA Z RAJU BOLSZE-WICKIEGO.

Na granicy finlandzko-sowieckiej używano przedostać się do Finlandji dwóch strażników pogranicznych. Jednemu udało się zbiec, drugi zaplątał się w zaskakach drucianych. Postrzelonego przez bolszewików zabrano zpowrotem do Sowieców.

LIKWIDACJA „WYWROTOWYCH” ORGANIZACYJ.

Na Dalekim Wschodzie w pobliżu miasteczka Swobodnago wykryto antykomunistyczną i terrorystyczną organizację. Trzech „wywrotowców” rozstrzelano, a czterech skazano na 5 do 10 lat więzienia.

Pisma sowieckie piszą obszernie o procesie tagińskich antybolszewików. Wspominając o Kriworuczkinie, zabójcy kata Kieduna, stwierdzają, że osobnik ten w ciągu procesu „stał się uśmiecha i okazuje bezwzględna nienawiść do bolszewizmu”.

MALARZ WYNALEZCA.

W Moskwie artysta malarz Chwastienko zgłosił do opatentowania receptę farb enkastycznych, używanych do malarstwa woskowego. Sekret sporządzenia takich farb posiadali malarze już w najdawniejszych czasach. Lecz sekret ten zaginął. Farby Chwastienki zabezpieczają malaturę przed mrozem, słońcem i wilgocią.

Wymiar podatku dochodowego.

Warszawa, (tel. wł.). Ukazało się zarządzenie Ministerstwa Skarbu o terminach wymierzania podatku dochodowego na rok 1935.

1. Dla osób fizycznych, nie prowadzących ksiąg handlowych lub gospodarczych do dnia 15-go sierpnia br., a dla prowadzących te księgi, do dnia 1-go października br.

2. Dla osób prawnych, podlegających kompetencji urzędów skarbowych do dnia 1 października br., a dla podlegających kompetencji izb skarbowych, do dnia 31 grudnia br.

Dwie stacje telewizyjne w Londynie.

„Oko elektryczne” zapowiada przewrót w radio.
(Od własnego korespondenta).

Londyn, w lipcu.

Po wycieczce do siedziby Bairda w Crystal Palace i rozmowie z dyr. Westem, dostałem wiadomość z Broadcasting, że generalna dyrekcja poczt zażądała wniosku komisji telewizyjnej o wyborze miejsca pod budowę pierwszej radiostacji telewizyjnej dla Londynu. Natychmiast udałem się do General Post Office. Tu, referujący sprawy telewizji oświadczył, że istotnie teren i pałac w parku Alexandry w Londynie północnym uznano za odpowiednie.

Dwa systemy transmisji.

Nie robi się już więc tajemnicy z tego, że Broadcasting, a nikt inny, stawia rusztowania i przebudowuje fundamenty w jednym ze skrzydeł pałacu. Warunki atmosferyczne są tu wprost doskonałe: wielki, oszklony gmach stoi na najwyższym w Londynie poziomie, 306 stóp w stosunku do poziomu morza. A ponieważ projekt budowy przewiduje zawieszenie anteny na masztach wysokości 300 stóp ponad terenem, przeto antena stacji znajdzie się na wysokości 606 stóp ponad poziomem morza. W dyrekcji poczt mówią, że to zapewni zasięg na obszar całego „Wielkiego Londynu”.

Ponieważ w ciągu całego czasu eksperymentowania laboratoryjnego wytrzymały do końca i najlepsze wyniki dały dwie największe organizacje radiowe: „Baird” i „Marconi”, przeto generalna dyrekcja poczt postanowiła, że obie mają równe prawa do zademonstrowania swych systemów w pałacu Alexandry.

Odbiornik będzie nową sensacją.

Mówią mi, że i Baird i Marconi zainstalują aparaty nadawcze „u Alexandry” i że „wizja” pójdzie na krótkiej fali 6,6 m, a „fonja” na fali 7,2 m. Co do tego, oba przedsiębiorstwa są ze sobą w zgodzie.

Oczywiście taka „redukcja” fali zmieni całkowicie dzisiejszy typ odbiornika radiowego — w każdym razie w okręgu londyńskim, a więc na powierzchni koła o promieniu 30 mil albo 50 km. Tu trzeba dodać, że średnica 100 km, to nawet znacznie więcej, jak cały Wielki Londyn. Przepuszczalność zasięgu telewizyjny ogarnie pewne okolice poza Londynem, a radiosłuchacze-widze, zamieszkali w granicach zasięgu „ósmego cudu radiowego” — staną się „specjalistami”-krótkofalowcami.

Ale sensacja po stronie odbioru budzi także pewne obawy; zewsząd słyszy się pytania: „Jak to będzie z odbiorem dwu systemów wizji? Wystarczy jeden, czy wygodnie kupować aż dwa odbiorniki?”

W tem przecież jest „mocna głowa” władz pocztowo-radiowych. I właśnie generalny dyrektor poczt zarządził, jak Salomon: „Odbiornik ma być jeden i taki, żeby przy drobnych przystosowaniach, nieskomplikowanych i niekosztownych, można było widzieć i słyszeć i „towar” produkcji Bairda i Marconiego.” Z tem rozstrzygnięciem niemały mają teraz kłopot i Baird i Marconi.

Marconi „robi oko”.

Ale genialny włoski markiz Marconi i sztab jego ambitnych techników angielskich, powiadają, że „trudniej było wymyśleć telewizję”, że więc nawet taki odbiornik już nie przedstawia trudności nie do pokonania. Podobno nawet mają już „prototyp”. Szczegółów technicznych nikt jeszcze nie zna, ale wiadomo, że rozmiary ekranu wyniosą u Marconiego 12 na 9 cali angielskich, a Baird proponuje tylko 8 na 6, jako rozmiar praktyczniejszy.

Dalej jest znaczna różnica w obu co do częstotliwości albo: wysokiej wyrazistości; Baird uważa, że standardyzacja powinna przyjąć 240 linii przy 25 ekranach na sekundę, czego Marconi nie uważa za wysoką wyrazistość i przeciw-

stawia temu projektowi 405 linii i 50 ekranów na sekundę.

Marconi chce w ten sposób „przeskoczyć” okres migotliwego obrazu, znaczy w pierwszych latach rozwoju ekranu kinowego. Jego dział radiotechniczny zapewnia, że lampa promieni katodowych ich pomysłu, zapewnia bodaj dowolną częstotliwość, przewyższającą znacznie 405 linii, ale ze na tej wysokości należy się zatrzymać, jako granicy praktycznego stosowania. Nazywa się to jeszcze „okiem elektrycznym”. Takich „oczu” ma być kilka w aparaturze nadawczej Marconiego, a to ma zapewnić tansmisyję obrazów nietylko martwych, ale scen ze studia, a nawet z poza studia, np. meczów, pochodów, wypadków na otwartym powietrzu.

Radio prowadzi do wielkich przemian.

„Oko elektryczne” jest aparaturą łatwo przenośną, może być więc fenomenalnym wprost reporterem zdarzeń ruchomych, notującym jednocześnie

dźwięki przy zastosowaniu mikrofonu albo taśmy dźwiękowej „Tamar”. Reportaż dźwiękowo-wizyjny może się tu odbywać nawet podczas ulewy! Tak przynajmniej zapewniają, podkreślając z dumą, że tego dotąd nie potrafiło zrobić kino.

To „oko” ma jeszcze jakieś inne, specjalne „inklinacje” do robienia tricków, ale o tem nie chcą narazie mówić.

Spodziewają się natomiast, że radiowizja znajdzie szerokie zastosowanie w szkolnictwie, w armji, sądownictwie i naukach przyrodniczych, a także w lecznictwie, bo i operacje można będzie przeprowadzać... na odległość.

Zabieg chirurgiczny przez radio.

Nawet bez tak znakomitego środka, jak telewizja, dokonano niedawno niezmiernie ryzykownej operacji chirurgicznej przez radio. Podaję fakt stwierdzony:

Na pewnej farmie w południowej Nowej Zelandji, zapadł niebezpiecznie na przepuklinę jeden z pracowników pobliskiej poczty. Wobec paruset kilo-

metrów oddalenia od najbliższego miasta, naczelnik poczty zatelegrafował o pomoc do radiostacji w Auckland. Tam, po naradzie, wezwano chirurga, który cały czas instruował pocztmistrza, co i jak należy zrobić, aby zapobiec katastrofie. Nie było innej rady: naczelnik poczty musiał tu zastąpić lekarza, stosując się do zarządzeń chirurga, oddalonego o tysiąc kilometrów. Rozmowa i konsultacja odbywały się przy pomocy radiostacji krótkofalowej. Operacja się udała. Radio okazało się jedyną deską ratunku.

Oczywiście przy telewizji takim uzupełnieniem byłby aparat nadawczy i po stronie odbioru. Mówią, że i to będzie w przyszłości. Narazie czekają na odbiór — obiecany z końcem jesieni tego roku.

Zygmunt Cithurus.

Brygida Helm uciekła przed dwuletnią karą więzienia.

Wiedeń. Prasa tutejsza przynosi wiadomości o sensacyjnej ucieczce słynnej niemieckiej aktorki filmowej, Brygidy Helm, z Niemiec do Londynu.

Brygida Helm, znana z kawalerskich jazd samochodem, przejechała kiedyś na śmierć kobietę na ulicy Berlina. Sąd pierwszej instancji skazał ją na dwa lata więzienia. Aktorka odwołała się, jednak i w drugiej instancji nałożono na nią tę samą karę.

W tych dniach Brygida Helm miała rozpocząć odsiadanie kary. Ze strachu przed więzieniem opuściła Niemcy i wyjechała do Londynu.

Będzie to miało dla niej bardzo przykre następstwa, tem bardziej, że była ona ulubienicą publiczności niemieckiej i uważana była za stuprocentową Niemkę, za doskonały typ rasy niemieckiej.

Władze niemieckie wydały zarządzenie, iż Brygida Helm nie będzie mogła już nigdy brać udziału w filmach niemieckich, nawet wówczas, gdyby powróciła i odsiedziała karę.

W ten sposób Rzesza niemiecka straciła już drugą swoją gwiazdę. Niedawno ministerstwo propagandy wezwało Marlenę Dietrich, aby wróciła z Hollywoodu do Niemiec i brała udział w filmach propagandowych. Gdy Marlena odmówiła, uznano ją za zdrajczynię narodu.

Świerące włączniki.

Kto się znalazł kiedyś pociemku w nieznanym sobie pokoju, musiał nieraz dużo czasu stracić, zanim znalazł włącznik do prądu i zapalił światło. Aby takim niedogodnościom zapobiec instaluje się świecące włączniki. Zbudowane są one w taki sposób, że wewnątrz korbki znajduje się t. zw. wieczna lampa, lilipucia żaróweczka, zużywająca zaledwie 1/20 Watta na godzinę, czyli 1 kilowatogodzinę w ciągu 2 lat. Lampka ta świeci się stale, kiedy światło lamp głównych nie jest zapalone. Koszt prądu zużytego przez tę lampkę lilipucia wynosi około 20 groszy na rok.

Obywatelka francuska w szponach oszusta matrymonjalnego.

Wstrząsająca tragedia matki 2-ga dzieci.

Z Grudziądza donoszą: Komunikat prasowy policji grudziądzkiej donosi o niesłychanej podłości której ofiarą padła obywatelka francuska, wdowa Ernestyna Warny. W nieznanym bliżej okolicznościach Francuzka poznała się z mieszkającym w Grudziądzu 34-letnim Antonim Ronowskim (Paderewskiego 21). Ronowski, polując na majątek p. Warny, sprowadził ją swego czasu z Francji do Grudziądza, ludząc łatwowierną kobietę obietnicami ożenku. Sprytny aferzysta osiągnął swój cel w zupełności.

Wykorzystał swoją ofiarę moralnie i materialnie, zabierając cały jej majątek, nie myśląc wogóle o małżeństwie. Nie dość, że wprowadził ofiarę swoją w błąd i oszukał, Ronowski ostatnio wyrzucił Francuzkę z domu, zatrzymując nawet jej rzeczy. Tragedia p. Warny jest tem większa, że pozostała na bruku wraz z dwojgiem nieletnich dzieci, bez środków do życia. Oszust matrymonjalny, czując, że w Grudziądzu grunt mu się pali pod nogami, wyjechał. Rychło jednak dosięgły go rozesłane przez policję listy gończe. Ronowskiego aresztowano i osadzono w tutejszym więzieniu sądowo-sledczym do dyspozycji władz prokuratorskich.

INNI PASAŻEROWIE.

— Panie konduktorze, czy można tu paść? — Nie, proszę pana. — A skąd tu tyle niedopalków? — To po tych pasażerach, którzy się nie pytali.

Dziwna historia z „urokami”.

Pomór w oborze i kurniku. — Deszcz szpilek. Żart, czy reklama.

W małej gminie w środkowej Francji miała miejsce niesamowita historia... z urokami. Tem sobie przynajmniej tłumaczą dziwne zdarzenia, uszkodzeni i ich sąsiedzi.

Jest to małe gospodarstwo, należące do małżonków Griffet, którzy mają przytem sklepik z artykułami spożywczymi. Z gospodarzami zamieszkuje ich córka i zięć.

Przed niedawnym czasem padł cielak w oborze, najzdrowsze pod słońcem bydlatko. Co mu się mogło stać? A potem zaczęły padać kury. Dostawały krwotoku dziobem i uszami, i kończyły po chwili marny, kurzy żywot. Wezwany proboszcz poradził małżonkom poczynić poszukiwania. Posłuchano i pod progiem znaleziono zakopany kawałek papieru. Był przekłuty dwiema szpilekami na krzyż i miał wypisaną liczbę 27. Otóż liczba padłych kur wynosiła dokładnie 27. Potem nastąpiła druga seria „katastrof”. W całym domu zaczęły się zjawiać szpilki. Znajdowano je na meblach, w żywności, w ubraniu, w ścianie. Wystarczyło się odwrócić na chwilę, aby ujrzeć szpilki na miejscu, gdzie ich nie było dwie sekundy przedtem.

Istny deszcz szpilek. Zaproszono po raz drugi proboszcza. Ten pokropił dom i obejście wodą święconą, porozmieszczał po kątach kawałki gromnicy. „Katastrofy” ustały. Żandarmerja nie wierzy, jakoby to była sprawa „uroków” i podejrzewa jakiegoś kawalarza o robienie

NA PEWNO IMITACJA.

Pani Nowobogańska leży na plaży w Orłowie. W odległości kilku kroków bawi się jej pięcioletni synek: — Mamusiu — woła nagle malec — znalazłem muszle z perłą w środku. — Nie gadaj głupstw — odpowiada matka — to jest na pewno imitacja.

żartów. Działo się to wszystko tuż na krańcach miejscowości Vichy, słynącej jako miejsce kąpielowe.

A może ta historia z urokami, to tylko sprytna reklama uzdrowiska?

Księżna - szoferka.

Szwedzka księżniczka krwi Sybilla zdobyła ostatnio dyplom szoferski i chce się poświęcić sportowi automobilowemu.

„Tygrysy” Himalajów.

Prawdziwi bohaterzy wypraw w Himalaje. — Zdobyć szczytu Kamet. — Bohaterstwo małego kucharza. — 35 „tygrysów”. — Kobieta jako tragarz. — Śmierć 6 tragarzy.

„Indian first on top!” Pod tym tytułem doniosły angielskie dzienniki w lecie 1931 o pierwszym zdobyciu szczytu Kamet wysokości 7.756 metrów. I rzeczywiście, człowiek nazwiskiem Lova, tragarz z mongolskiego plemienia Bothiów, pierwszy postawił nogę na zwyciężonym szczycie. Gdy w rozstrzygającym dniu 21 czerwca 1931 trzej Anglicy wykonali atak na ostatni szczyt, towarzyszyli im trzej tubylcy jako tragarze. W przeciwieństwie do utartego zwyczaju nie wyruszyła tym razem wielka wyprawa z karawaną tragarzy. Frank B. Smythe chciał zdobyć Kamet śmiałym atakiem. Oddział szturmowy wyruszył rankiem z przełęczy Meads (7.180 m). Chodziło więc o przebieg 600 metrów, tura niezwykła na tej wysokości.

Zimno przenikało dzielnymi śmiałków do szpiku kości, rzadkie powietrze utrudniało każdy ruch. W końcu każdy krok potrzebował 10 głębokich oddechów. Mały Nijam Dorje, od roku 1921 kucharz wszystkich wypraw w Himalaje, stracił siły i padł z jękiem na ziemię, grzebiąc twarz w śniegu. Smythe chciał nakazać odwrót całej ekspedycji, ale wyczerpany Nijam Dorje wskazał szczyt: „Naprzód, ja chory, ja zejść na dół, ja zaraz zdrow!” I z ogromnym wysiłkiem podniósł się z ziemi i sam ruszył w drogę powrotną. Jego toból, ważący 10 kilo i zawierający aparaturę kinową, leżał w śniegu. Wtedy Lewa zacisnął usta i wziął na plecy porzucony toból, dodając jeszcze 10 kilo do swojego plecaka, ważącego 13 kilo. Było to w odległości 100 metrów od szczytu. Trzy godziny jeszcze wspinali się śmiały turyści, potem odnieśli zwycięstwo. W odległości 5 metrów od szczytu zatrzymał się kapitan Smythe, poczem dał do ręki Lewie angielską flagę i kazał jemu i jego indyjskiemu towarzyszowi wstąpić pierw-

szym na najwyższy dotąd szczyt, drugi najwyższy szczyt brytyjskiej ziemi.

Z dumą zatknął Bothias brytyjską flagę na szczycie, poczem, zyczącym alpinistów, uściśnął ręką swemu europejskiemu i indyjskiemu towarzyszowi i padł na ziemię. Jeszcze raz wstał i zaczął schodzić z innymi. Lewa był śmiertelnie blady, zabrakło mu oddechu, nie mógł się utrzymać na nogach. Anglicy chcieli dla niego rozłożyć namiot już w odległości 200 metrów poniżej szczytu. Lewa chciał zaprotestować, ale nie mógł już wydobyć z siebie słowa. Potem wstał nagle, wskazał energicznie ręką pewny obóz w dalekiej dolinie i ruszył z uporem naprzód. Dopiero późną nocą, gdy przybył do obozu, okazało się, że miał odmrożone palce u obu nóg. Pięć palców musiano mu potem odciąć.

Ale to nie odstraszyło Lewy od dalszych wypraw. W roku 1932 zaciągnął się znowu jako tragarz do niemieckiej wyprawy, w roku 1934 został naczelnikiem „tygrysów”, tylko 35 wytrenowanych tragarzy himalajskich, których Niemcy sprowadzili z Darjeeling do Kaszmiru jako wyborowy oddział, mający czuć nad 600 kulisami. Bo przekonali się, że tylko z tymi zahartowanymi góralami mogą zdobyć olbrzymia górskiego. Angielsko-indyjski rząd nadał „tygrysom” władzę policyjną nad kulisami Kaszmiru i Malt, podsycając ich ambicję. Z dumą pokazują oni kierownikom wypraw swoje świadectwa wystawione im od roku 1921 i podpisane przez najwybitniejszych angielskich i niemieckich turystów.

Ludzie ci z niedostępnych dolin Sikkimu, wypędzeni z rodzinnych stron przez przeludnienie, od wczesnej młodości pełnią ciężki zawód tragarzy. Ale zawsze, zapytani o swoją ojczyznę, mówią z

dumą o krainie „wiecznego śniegu”. Bo olbrzymi łańcuch górski Hima-Alaya, nazywa się dosłownie „Ojczyzna śniegu”.

Ażby wyrobić sobie wyobrażenie o wytrwałości tych górali, trzeba wiedzieć, że angielskie ekspedycje nie przewidziały żadnych namiotów dla swoich tragarzy aż do wysokości 5.000 metrów. Tragarze rzucali się więc wieczorem pod jakąś skałę i spali pod gołym niebem. Gdy pewnego razu, w czasie żniw, zabrakło tragarzy, Anglicy zwerbowali w tym celu kobiety. Jedną z nich, młodą Tybetankę, niosła 18-kilowy ciężar z wysokości 5.000 metrów na wysokość 6.000 metrów przywiązawszy jeszcze do swego tobołu 2-letnie dziecko.

W czasie ostatniej ekspedycji Nanga-Perbat w roku 1934 zginęło cbok czterech niemieckich turystów również szczęściu tragarzy. Wśród tych ofiar znalazł się dzielny i mały kucharz Nijam Dorje, który tak po bohatersku ruszył raz sam w drogę powrotną, ażeby nie zaszkodzić wyprawie.

MADROŚĆ W JEDNEM ZDANIU.

Zacytujemy w dosłownym przekładzie jedno zdanie, wyjęte z pewnego orzeczenia niemieckiego sądu najwyższego:

„Kolej żelazna jest to przedsiębiorstwo, mające na celu stałe przewożenie osób i przedmiotów na różne odległości po metalowych podkładkach, zwanych szynami, które dzięki swej konsystencji i konstrukcji, przeznaczone są do umożliwienia transportów wielkich ciężarów oraz osiągania znacznej stosunkowo szybkości i dzięki tym właściwościom w połączeniu z odpowiednio zastosowanymi źródłami energii (para elektryczność, jak również na pochyłościach własny ciężar wagonów i ich ładunki) używanymi przy eksploatacji tego przedsiębiorstwa, może, zależnie od okoliczności, działać zgodnie z pożytkiem ogółu, bądź też powodować wypadki, zagrażające życiu ludzkiemu oraz całości poszczególnych obiektów.”

Najmniejsza lokomotywa pociągu pośpiesznego na świecie.

Na zdjęciu widzimy wykonany niezwykle dokładnie i drobiazgowo przez konstruktora berlińskiego model lokomotywy pociągu pośpiesznego. Pracowity konstruktor zużył na wykonanie tego modelu, o długości 26,5 cm. i ciężarze 2 kg., — 1000 godzin roboczych.

Z KRAJU.

Odsłonięcie pomnika Bogusławskiego. Datę odsłonięcia pomnika Bogusławskiego w Warszawie ustano na 9 kwietnia 1936 r., t. j. w 178 rocznicę twórcy teatru.

Obniżenie cła na winogrona. Weszło w życie rozporządzenie ministra skarbu o niższej cła na winogrona, sprowadzone z zagranicy. Winogrona przywiezione do 1 lipca będą korzystały z ulgowej stawki 45 zł za 100 kilogramów.

Historyczne herby. Ministerstwo spraw wewnętrznych zezwoliło gromadom, które dawniej gospodarzyły się samodzielnie, na używanie ich historycznych herbów i odznaczeń. O prawo używania swoich herbów wystąpiły niektóre gromady w Małopolsce.

Kapituła honorowa Polskiego Czerwonego Krzyża nadała podsekretarzowi stanu w ministerstwie opieki społecznej dr. Eugeniuszowi Piestrzyńskiemu odznakę honorową Polskiego Czerwonego Krzyża pierwszego stopnia. Odznaczenie to, nadane podsekretarzowi stanu Piestrzyńskiemu w uznaniu jego zasług dla rozwoju P. C. K. wyczyli mu wiceprezes Zarządu Gł. P. C. K. b. wicemarszałek Senatu Antoni Bogucki, sekretarz generalny Anna Paszkowska i dyr. Rutkowski.

Podczas wizytacji kanonicznej ks. biskupa grecko-katolickiego Butki w pow. brzeżańskim, we wsi Uwsie na spotkanie biskupa wyjechała banderka, złożona z 20 młodych ukraińców oraz oddział Zw. Strzeleckiego, zaproszony przez miejscowy komitet cerkiewny z ks. proboszczem grecko-katolickim na czele. U bram triumfalnej witał biskupa w języku polskim sołtys Iwulcha, w imieniu ukraińskiej Proswity, młodszemu jej kierownik. Ks. biskup Butka, podczas wizytacji, którą przeprowadzał w probostwach grecko-katolickich wstępował do kościołów polskich i wszędzie tam przemawiał w języku polskim.

Drobne wiadomości.

Na szosie do Bremy wydarzyła się katastrofa samochodowa. Samochód pasażerski zaczął się na mokrej szosie ślizgać tak gwałtownie, iż jadące nim małżeństwo zostało wyrzucone. Przejżdżający w tej chwili samochód ciężarowy wpadł na leżących na szosie, zabijając ich i rozbijając przytem doszczętnie samochód osobowy.

W Stanach Zjednoczonych w pobliżu stacji Pasco nastąpiło zderzenie pociągu osobowego z towarowym. 3 pasażerów i maszynista zostali zabici. 6 osób odniosło rany, dwa wagony pociągu osobowego kompanii kolejowej „Northern Pacific” oraz 3 wagony pociągu towarowego wykoleiły się. Obie lokomotywy są poważnie uszkodzone. Poszukiwania rannych i zabitych trwają.

Niezwykła wytrzymałość. W jednej z dzielnic Berlina t. zw. Grunwald uległ pewien 21-letni wówczas nieszczęśliwemu wypadkowi przy wskakiwaniu do pociągu na otwartym torze. Wpadł on pod koła wagonu, które odcisnęły mu nogę poniżej kolana. Wykazał on niewiarygodną wprost wytrzymałość, gdyż jak donosi komunikat policyjny, wziął odciętą nogę pod ramię i czołgał się 40 metrów do szosy, gdzie zwrócił na siebie uwagę przejeżdżającego samochodu. Przewieziony do szpitala, nie pozwolił sobie odebrać z rąk odciętej nogi.

Śpiegostwo w Rumunji. W bukareszteńskim procesie o śpiegostwo zapadł wyrok po 20 dniach przewodu sądowego, który potwierdził, że oskarżeni dostarczali agentom węgierskim poufnych informacji wojskowych. Sąd skazał por. Antonescu na 20 lat ciężkich robót, 4 oskarżonych na kary od 5 do 7 lat ciężkich robót, a jednego na 15 lat. Kobieta, która znajdowała się wśród oskarżonych, została uniewinniona.

W kopalni węgla Tafabanka w komitacie Komorno (Węgry) wybuchł pożar z przyczyn dotychczas nieustalonych. Jeden inżynier i 3 górników zostało zabitych wskutek wybuchu gazów.

GDYNIA.

Rejestracja samochodów. Komisja dla rejestracji pojazdów mechanicznych będzie urzędowała w Toruniu w dniu 22 bm. od godz. 8 do 12 i w dniach 5 i 19 sierpnia rb. od godz. 8 do 12.

Statki oczekiwane w Gdyni: 22 bm. mot. „Althea”, 23 bm. par. „Merope”, 24 bm. par. „I. C. Jacobsen”, 25 bm. par. „Gaisma”, 26 bm. par. „Katowice”, 27 bm. par. „Wilno”, 29 bm. par. „Utklippan”, 7. 8. par. „Absirtea”.

Zainteresowanie się Hamburga sprawami polskimi.

Żywe zainteresowanie się Hamburga sprawami polskimi uwidacznia się od dłuższego czasu w kołach gospodarczych. Kupiectwo hamburskie coraz więcej stara się o rozbudowę dawnych i nawiązanie nowych stosunków z firmami i instytucjami handlowymi w Polsce, utrzymując w tym celu stały kontakt z konsulem R. P. w Hamburgu. Wyrazem tych dążeń jest wydany ostatnio przez znany hamburski instytut badania gospodarstwa światowego „Welt-Wirtschafts Archiv”, specjalny polski numer tejże instytucji „Wirtschaftsdienst”.

Obok artykułów publicystów hamburskich, omawiających polskie sprawy gospodarcze, handlowe i żeglugowe, numer ten zawiera słowo wstępne radcy handlowego ambasady R. P. w Berlinie p. Rawity-Gawrońskiego i artykuły prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego dr. Góreckiego, dalej prezesa Związku Banków p. Fajansa o finansach i kredycie polskim, wreszcie wiceministra komunikacji inż. Bobkowskiego o współpracy polsko-niemieckiej w dziedzinie komunikacji, w końcu dyrektora Izby Przem.-Handlowej w Warszawie p. Jakubowskiego o samorządzie gospodarczym w Polsce.

Prokuratura poszukuje świadków utonięcia dwóch kajakowców w Kiekrzu.

Poznań. W sprawie tragicznej śmierci śp. Nowaka i Kremera w falach jeziora w Kiekrzu podczas mistrzostw kajakowych prokuratura S. O. w Poznaniu wszczęła dochodzenie. Za pośrednictwem prasę zwróca się do świadków wypadku o zgłoszenie się do prokuratury celem przesłuchania. Pogrzeb zmarłych kajakowców odbył się w piątek przy tłumnym udziale publiczności.

W falach Bałtyku

pluszczą się uroczę nasze panie.

Wiadomości z domu nadchodzą do nich skąpo, bo i mężulek odpoczywa... Aby nie być zupełnie pozbawionym wiadomości z swoich stron, należy zażądać przekazania „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO” na nowy adres. Abonować można także w filii „Dziennika Bydgoskiego” w GDYNI, ul. Starowiejska 19.

W wszystkich kioskach

na wybrzeżu

są do nabycia

najświeższe numery „Dziennika”

Międzynarodowy Kongres Wydawców Dzienników i Czasopism.

Polak w Prezydium Międzynarodowej Federacji Zw. Wydawców.

W ubiegłym tygodniu obradował w Zurichu, przy udziale delegatów wydawców kilkunastu państw Europy, IV-ty Kongres Międzynarodowej Federacji Związków Wydawców Dzienników i Czasopism. Polski Związek Wydawców reprezentował na Kongresie dyrektor Związku p. Stanisław Kauzlik.

Kongres wysłuchał referatów, przeprowadził obszerną dyskusję oraz powziął szereg uchwał w sprawach następujących: rewidacja konwencji berneńskiej o prawie autorskim, międzynarodowe stosunki ogłoszeniowe, zagraniczna sprzedaż gazet, przewóz gazet w obrocie międzynarodowym, międzynarodowe stosunki telekomunikacyjne a prasa oraz stosunki między radem a prasą; w trzech ostatnich sprawach delegat Polski dyrektor Kauzlik wygłosił referaty oraz przedłożył Kongresowi obszerne materiały informacyjne, jako też wnioski; ponadto delegat polski przedłożył Kongresowi materiały, dotyczące stosunków ogłoszeniowych w poszczególnych krajach Europy.

Wśród spraw organizacyjnych uchwalono tekst statutu Federacji i wybrano jej Prezydium, do którego powołano pp. Rietmanna (Szwajcaria), Henny'ego (Holandia), Chauchat (Francja), Kauzika (Polska) i Popescu (Rumunia).

Ponadto Kongres Wydawców porozumiał się telegraficznie z obradującym jednocześnie w Helsingforsie Kongresem Międzynarodowej Federacji Dziennikarzy; na skutek porozumienia tego wybrana została 6-cio osobowa Komisja Porozumiewawcza, złożona z przedstawicieli wydawców i dziennikarzy, mająca zająć się całokształtem międzynarodowych spraw prasowych; Kongres Wydawców delegował do Komisji Porozumiewawczej pp. Henny'ego, Chauchat i Kauzika.

Po zakończeniu Kongresu uczestnicy jego odbyli szereg wycieczek m. in. do Lucerny i Berna, gdzie zwiedzono miejscową wielką fabrykę maszyn drukarskich. Następny Kongres Federacji postanowiono zwołać na maj 1936 r. do Wiednia.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 22 lipca 1935 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Marji Magdaleny pok.
Jutro: Apolinarego bisk. i wyzn.
Wschód słońca o godzinie 4.03.
Zachód słońca o godzinie 20.08.

Stan pogody.

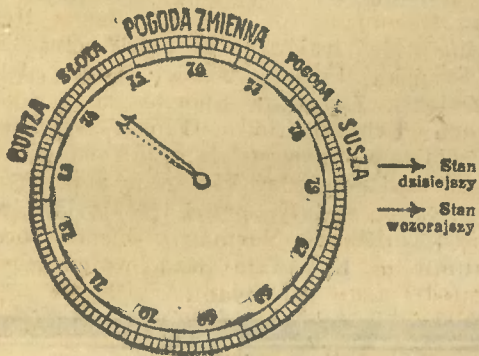
Silne wiatry i przelotne deszcze.

W nocy z soboty na niedzielę przeszła nad Bydgoszcz burza, która na szczęście nie wyrządziła żadnych szkód. Wczorajsza niedziela minęła pod znakiem zmiennej pogody, tj. porywistych wiatrów i przejściowych deszczów. Temperatura powietrza obniżyła się znacznie i wynosiła przeciętnie 16 stopni.

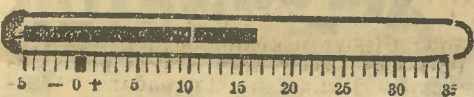
W całej Polsce kształtowała się wczorajszej niedzieli pogoda pod wpływem głębokiej depresji tak, że w całym niemal kraju było przeważnie pochmurno, często przepadywały deszcze z towarzyszeniem burz, głównie w okolicach środkowych i zachodnich. W Małopolsce wchodniej, na Podolu, Połuciu i Wołyniu trwała jeszcze pogoda słoneczna. Temperatura o godz. 14 wynosiła: 14 st. w Warszawie, 18 w Łodzi, 19 w Kielcach, 20 w Gdyni, 21 w Katowicach, 22 w Cieszynie, 23 w Przemysłu, 24 w Pińsku, 25 we Lwowie, 26 w Łucku.

Dziś w Bydgoszczy pogoda o częściowym zachmurzeniu.

Przewidywany przebieg pogody do wieczora dnia 22 bm.: Pogoda o zachmurzeniu zmiennym z przelotnymi deszczami i burzami, głównie na wschodzie kraju. Dość ciepło. Silne, chwila porywiste wiatry z kierunków zachodnich.

Termometr wskazywał dziś rano:

DYŻURY NOCNE APTEK od 22-28 lipca br.

- 1) Apteka przy Bielawkach, ul. Gdańska nr. 91, telefon nr. 1467.
- 2) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska nr. 5, telefon nr. 204.
- 3) Apteka Staromiejska, ul. Długa 39, telefon nr. 300.

„LEKTURA”, wypożyczalnia książek przy ul. Gdańskiej 54, posiada największy wybór beletrystyki ostatniej doby. Wypożyczalnia książki również na prowincję.

„Święto gór” w Zakopanem.

W sierpniu w czasie od dnia 4 do dnia 11 sierpnia odbędzie się w Zakopanem zorganizowana na wielką skalę impreza pod nazwą „Święto gór”, której zadaniem jest z jednej strony stworzenie łącznika pomiędzy mieszkańcami gór Polski od Olzy aż po Czeremosz, z drugiej zaś ukazanie mieszkańcom dolin całokształtu barwnego życia polskiej góralszczyzny.

Program przewiduje więc przyjazd do Zakopanego kilkaset głów liczących delegacji Huculów, Bojków, Lemków i Ślązaków, którzy wspólnie z mieszkańcami skalnego Podhala odtworzą wierzenia, obyczaje, pieśni i tańce wszystkich mieszkańców Karpat. Przepyszna w kolorystyce rewia folk'oru góralskiego, udośćniona jest wszystkim przez zniżki kolejowe, przyznane przez Ministerstwo Komunikacji ze wszystkich stacji Rzeczypospolitej do Zakopanego w wysokości 70% ceny normalnej. Karty uczestniczący wydane przez Ligę Popierania Turystyki w cenie zł 2,35 (z terenu DOKP, Kraków i Katowice) względnie zł 3,35, sprzedają kasy „Orbis”, „Wagon Lit/Cook” oraz delegatury Kom. tetu „Święta gór” przy starostwach. (12951)

Nie każde porażenie elektrycznością kończy się nieszczęśliwie.

Lekarz angielski Wills Maclochlon zestawiał 600 wypadków porażen elektrycznością, z których część zakończyła się śmiercią. Z analizy przebiegu tych wypadków wynika według „Przeglądu Fabr.”, że los porażonego zależy nie tylko od napaści prądu, czasu jego działania na człowieka, ale i od szybkości akcji ratunkowej. Gdy zabiegi stosowano późno, porażeni przeważnie ginęli; natomiast nawet w ciężkich wypadkach porażenia prądem elektrycznym, jeśli natychmiast zastosowano sztuczne oddychanie, jeśli był pod ręką aparat tlenowy, strzykawka, środki cucące i jeśli porażonym zajęła się osoba wykwalifikowana w ratownictwie, udawało się przywrócić mu życie.

Pokłosie niedzielne

Żeby nic nie uszło oku i uchu historii, przedstawmy całą rzecz chronologicznie:

Więc najpierw w sobotę wszyscy się umiłowali. Wszyscy bowiem doszli do mniej więcej jednakowego wniosku, że spędzenie niedziel w ewakuowanej doszczętnie na okres letni Bydgoszczy jest czynem niemal samobójczym. A więc trzeba wyjechać, Wogóle gdzieś się ruszyć. Dyskretne, ale wie'e obiecujące słońce zachęcało do robienia planów.

I tak ludzie skromni umawiali się na „riwierę” albo do Opławca.

Bohaterowie t. zw. mniejsi marzyli o podboju Brdyjuśc'a albo Smukały.

Byli i bohaterowie więksi, dla których Gdynia i Ciechocinek nie były zbyt odległymi celami w życiu.

Tak więc sobie to wszyscy potrochu układali. A sobotnie słońce śmiało się do ludzi. Może jednak śmiało się tylko z ludzi.

Bo potem przyszła noc. W tem jeszcze nie byłoby nic dziwnego, jako że zawsze po dniu noc przychodzi. Ale noc zrobiła się czarna, a wiatr zaczął przeganiać po świecie.

I nastąpiło widowisko, dla którego warto się było przylepić do okna. Burza. Ale jaka burza!

Z początku szła daleko. I to było piękne. Czarna kotarę chmur oświetliły reflektory. Blask oślepiający raz wraz podkreślał ostre kontury horyzontu.

A potem burza rzuciła się na miasto. Rzucała się łapczywie, nieuchronnie. Spadła ulewą, nadziejaną piorunami. W kilka chwil ziemia zamknęła się w wodnym futerał.

I to nawet było piękne, jak piękna przecież może być burza w ciemną, ciepłą noc lipcową.

Tylko, że burza nie odeszła. Zamiast zadowolić się jednym, a potężnym triumfem, została, by rozmięciła na drobne i nieustannie złośliwymi igraszkami dokuczać ludziom.

Niebo otwierało się co chwila. Deszcz, wiatr.

I taki był dzień niedzielny. Wszystkie plany wzięły oczywiście w łeb. I ludzie skromni i bohaterowie mniejsi i ci więksi — wszyscy na tem samem musieli poprzestać. Poprostu na irytowaniu się i przeklinaniu pogody.

Takie jest życie. Wszystko się układa, jak na złość. Sobota i poniedziałek mniej więcej jak złoto, a pośrodku niedziela — ee, poco sobie jeszcze krew psuć! (hak).

15-letni chłopiec — najlepszym strzelcem Anglii.

W wielkich zawodach strzeleckich w Bisley nagrodę króla angielskiego zdobył 15-letni uczeń Ralph Barr z Glasgow.

Dla oczyszczenia krwi pić rano przez kilka dni z rzędu szklankę naturalnej wody gorzkiej **Franciszka-Józefa**.

Komunikat Związku Weteranów.

Baczność Weterani!
Nadzwyczajne Walne Zebranie Związku Weteranów Powstań Narodowych R. P. z r. 1914/19 Koło Bydgoszcz odbędzie się w piątek, dnia 26 lipca br. o godz. 19-ej w dużej sali Resursy Kupieckiej przy ul. Jagiellońskiej. Obecność wszystkich członków konieczna ze względu na ważne sprawy, dotyczące nas osobiście.
Za Zarząd:
(-) Fr. Raczyński, sekretarz.

Gospodarze biją lokatora.

(jk) Podwórzu domu przy ul. Pięknej 40 było widownią zajścia między gospodarzem a lokatorem. Na tle sprzeczki o dziecko właściciel domu Wacław Szubertowski wraz z żoną Martą pobili bezrobotnego, Bolesława Kawczyńskiego, zadając mu ciosy szcztką i talerzami. Kawczyński odniósł szereg obrażeń na głowie i twarzy.
Czy to jest sposób załatwiania sporów z lokatorem?

Turniej pracowniczy o żywy pomnik śp. Marszałka Piłsudskiego.

Do zainicjowanego przez urzędników skarbowych województwa poznańskiego turnieju pracowniczego o budowę Domu Żołnierza im. marszałka Józefa Piłsudskiego w Poznaniu stanęli w pierwszych harcach pracownicy Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu z kwotą 114,95 zł oraz urzędnicy urzędów miar na terenie województwa poznańskiego z kwotą 65 zł.

W turnieju tym uzyskano dotychczas 5999,25 zł. Do dalszego szlachetnego współzawodnictwa zapraszamy wszystkich panów urzędników z innych resortów służby państwowej, wojewódzkiej, samorządowej, komunalnej i bankowej. Zgłoszenia przyjmuje generalny sekretarz Komitetu Budowy Domu Żołnierza im. marszałka Józefa Piłsudskiego w Poznaniu, ul. Wały Batorego 5, pokój 57. Wpłaty gotówkowe przyjmuje Bank Gospodarstwa Krajowego, oddział w Poznaniu, konto czekowe P. K. O. nr. 204384 (fundusz Domu Żołnierza w Poznaniu).

Gdziekolwiek się udamy

wszędzie, w każdej miejscowości, napotkamy na

„DZIENNIK BYDGOSKI”

Do 25-go przyjmują listowi przedpłatę — prosimy więc przygotować pieniądze
Upzejmie przypominamy.

Ze świata stalowych bicepsów.

Walki zapaśnicze w Resursie Kupieckiej.

Wielkolud Grabowski postrachem turnieju.

W sobotę rozpoczął się zapowiadany wielki międzynarodowy turniej zapaśniczy o mistrzostwo Pomorza i puchar Centralnego Związku Zapaśników Polskich w ogrodzie Resursy Kupieckiej w Bydgoszczy. Przepelniona widownia powitela entuzjastycznie przybyłych zapaśników.

Turniej tegoroczny zgromadził elitę zawodników i zapowiada się niezwykle interesująco. Już początek zdaje się wskazywać na to, że turniej będzie obfitował w liczne niespodzianki i że dostarczy zwolnikom walk wielkich sensacji.

Murzyn Thomson, Włoch Trawaglini, Niemiec Kaiser i Schikat, „bolszewik” Zeisig, Staegemann — to nazwiska, które mówią za siebie.

No i rewelacja. Olbrzym polski, zapaśnik z Górnego Śląska, górnik Leon Grabowski.

Wzrost 220 cm., waga 125 kg., lat 26, numer obuwia 58, numer rękawiczki 18. Wystarczy, aby napelnić strachem cały ring. W sobotę i niedzielę zdławił on w żelaznym uścisku nelsona już dwóch zapaśników.

Skąd Grabowski wziął się na ringu?

Było to dziełem przypadku. Spotkali go w Katowicach przed dwoma laty dwaj zapaśnicy, którzy wleli ze sobą spór, który z nich jest silniejszy. Ujrawszy Grabowskiego, jeden z nich rzekł:

— Mocny jesteś? No to połóż tego draba na łopatkę.

Wyzwany Grabowski zgodził się na próbę i w ciągu kilku minut rozciągnął na ziemi obu ambitnych zapaśników. To wprowadziło go na ring. Grabowski przejechał już całą Europę, wszędzie odnosząc niebywale sukcesy. Biję on wszystkie rekordy.

Rezultaty sobotnie były następujące: W pierwszej parze Niemiec Schikat zademonstrował swą wspaniałą klasę, rzucając mistrza Finlandji, Ujbę w 12 min. przerzutem na obie łopatkę.

Piękna techniczna walkę zademonstrowali Polak Miazia i Niemiec Kaiser. Obaj świetnie wytrenowani i wygimnastykowani mogli zadowolić najwybredniejszych znawców klasycznej walki. Walka prowadzona w morderczym tempie, w pierwszym spotkaniu, rezultatu nie dała. Obaj zapaśnicy zebrali zasłużone oklaski.

Champion Rosji sowieckiej, Zeisig z miejscy stracił sympatię publiczności, a zwłaszcza galerji, która, po brutalnym zwycięstwie Zeisiga nad Brychem, wygwizdała zbyt obcesowego zapaśnika.

Ostatnia para: Grabowski — Nowak tworzyła komiczne zestawienie: z jednej strony olbrzym, sięgający niemal głową sufitu, z drugiej pękaty jak baryłka, imię Lubusko, który mógł conajwyżej objąć ślaza w kołanie... W 7 min. Grabowski zdławił przeciwnika niezawodnym nelsonem.

W niedzielę nawet deszcz i chłodna pogoda nie odstraszyły zwolenników turnieju zapaśniczego, a przeciwnie publiczność

wypełniła salę, dokąd zostały zapasy z ogrodu przeniesione, aczkolwiek zainteresowanie przebiegiem walk jest silniejsze od deszczu czy zimna.

Murzyn Thomson w 17 min. pokonał Karlewskiego. Olbrzym Grabowski zdusił w nelsonie Wielocha z Poznania. Piękna walka Polaka Miazia z Niemcem Schikatem obfitowała w niezwykle ciekawe momenty i rezultatu nie dała. Wreszcie przystojny Niemiec Kaiser w 11 minucie pokonał Lwówianina Lubusko.

Arbitrował, jak zwykle, sprawnie i z dużą znajomością rzeczy p. Józef Brański.

Dziś, w poniedziałek w 3 dniu turnieju, znów będziemy mogli podziwiać Grabowskiego. Tym razem w trudnej walce z doskonałym Niemcem Kaiserem, Miazio walczy z Ujbą. Zeisig napotkał na twardego Schikata. Murzyn Thomson walczy z Brychem, a dodatkowo odbędzie się piąta para, w której wystąpi groźny Staegemann z poznańczykiem Wielochem.

Początek zawodów o godz. 8 min. 45 wiecz. w ogrodzie Resursy Kupieckiej. W razie niepogody zapasy odbędą się na sali.

Jubileusz zasłużonego cechmistrza krawieckiego

p. Władysława Zielińskiego.

Z kwartalnego zebrania cechu krawieckiego.

W ub. poniedziałek odbyło się w sali restauracji „Pod Lwem” kwartalne walne zebranie cechu krawieckiego. Zebranie zajął starszy wójt i jubilat p. Władysław Zieliński. Protokół z ostatniego zebrania przeczytał sekretarz p. Łasa.

Przed porządkiem obrad uczczono pamięć Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Punktem kulminacyjnym zebrania była uroczystość, dla której zebrał się cech, by specjalnie uczcić znanego i wielce poważanego w naszym mieście cechmistrza i starszego cechu p. Władysława Zielińskiego, zam. przy ul. Śniadeckich 27. P. starszy cechu obchodził bowiem w tych dniach podwójny jubileusz t. j. 25-ecie mistrza zawodowego oraz 25-lecie przynależności do cechu. W uroczystym momencie zebrania przewodnictwo przejął od starszego cechu p. Zielińskiego, p. Dorsz, który wygłosił bardzo piękne przemówienie, charakteryzując jubilatą jako nieprzeciętnego obywatela-rzemieślnika i dzielnego mistrza. Pan Z., pochodzący z Wudzyna pow. bydgoskiego, przybył ze Szczecina w r. 1901 do Bydgoszczy, będąc poprzednio w Gnieźnie, Berlinie i innych miastach za chlebem. W r. 1910 jubilat złożył egzamin mistrzowski, poprzedzony odpowiednim kursem.

Już za niemieckich czasów przygotowywał brać czeladniczą do egzaminów i był członkiem komisji egzaminacyjnej. Z chwilą odzyskania wolności z Jego inicjatywy Izba Rzemieślnicza w Bydgoszczy urządziła z pomocą p. Z. w dalszym ciągu kursy rysunków, buchalterji, przygotowania do egzaminów mistrzowskich, tak, że z ręki jubilata bardzo liczny zastęp wyszedł na dzielnych mistrzów-rzemieślników. Jubilat był również radcą Izby Rzemieślniczej od samego początku, aż do jej przeniesienia. Z kolei zabrał głos p. Podemski i inni, którzy omówili działalność jubilata jako Polaka-patriotę za czasów niemieckich.

Następnie złożył obecny na zebraniu kierownik Urzędu Przemysłowego p. Mencil serdeczne życzenia w imieniu tegoż urzędu oraz jako przedstawiciel p. prezydenta miasta, życzenia w imieniu miasta. Uroczystość była zwycięstwem wzruszającą. Wreszcie zabrał głos p. Frontczak, który z uwagi na zasługi i położoną pracę około rzemiosła postawił wniosek o nadanie jubilatowi tytułu honorowego starszego cechu, co zebrani uchwalili przez akklamację.

Oprócz dużej ilości telegramów i życzeń otrzymał Jubilat dyplomy z Izby Rzemieślniczej i od Cechu. Do licznych życzeń przyłącza się i nasza redakcja — „Ad multos annos”.

Wycieczka członków „Legionu Brytyjskiego” do Niemiec zakończyła się skandalem.

Hitlerowcy zażądali uczczenia swoich partyjnych „męczenników”.

Londyn, 22. 7. (PAT) Przewodniczący „Legionu Brytyjskiego gen. sir F. Maurice opublikował następujące oświadczenie o konflikcie, jaki miał miejsce w Monachjum pomiędzy delegatami „Legionu Brytyjskiego” a partią narodowo-socjalistyczną:

„Delegacja „Legionu Brytyjskiego”, bawiąca obecnie w Niemczech na zaproszenie b. kombatanów niemieckich po przybyciu do Monachjum zaproszona została do złożenia wieńca u stóp pomnika poległych hitlerowców. Delegacja stwierdziła, że złożenie wieńca zostało ogłoszone w prasie monachijskiej, zanim osiągnięto w tej sprawie opinii samej delegacji. **Delegacja odrzuciła zaproszenie na tej zasadzie, że nie może brać udziału w żadnej demonstracji politycznej.** Delegacja przybyła do Niemiec wyłącznie w celu nawiązania kontaktu z istniejącymi 4 organizacjami niemieckimi byłych kombatanów”.

Powyższe oświadczenie wywołało w Londynie wielkie wrażenie, ponieważ, jak wiadomo, inicjatywa wizyty Legionu Brytyjskiego w Niemczech wyszła od ks. Walji.

Szczegóły zlikwidowania szajki fałszerzy monet na dworcu warszawskim.

Warszawa. W związku z wykryciem i zlikwidowaniem szajki kolporterów fałszywych monet, która przy udziale aresztowanych 6-ciu kasjerów biletowych grasowała na dworcu głównym w Warszawie, zgłasza się obecnie do policji mnóstwo osób poszkodowanych. Policja bada dokładnie każdą skargę, żądając podania szczegółów, dotyczących daty, godziny oraz numeru kasy, w której bilety zostały nabyte.

Ponieważ podrabiane monety różniły się tylko cokolwiek od prawdziwych wyglądem, natomiast brzęk miały zupełnie dobry, kasjerzy umyślnie rzucali fałszywe monety na płytkę kamienną, aby dźwiękiem swym sprawiali wrażenie prawdziwych i aby interesanci na miejscu sami już monet nie sprawdzali. Fałszywe monety wydawano specjalnie podróżnym, wyjeżdżającym do dalszych stacji.

W trakcie prowadzenia śledztwa afera zaczęła zataczać coraz szersze kręgi. — Stwierdzono m. in., że fałszerze mieli również swoich współników wśród sprzedawców papierosów w kioskach i wśród szoferów taksówkowych.

W związku z tem przeprowadzone zostały dalsze aresztowania.

Pomnik, o który chodziło, został wzniesiony dla uczczenia pamięci 16 hitlerowców, zabitych w czasie rewolty hitlerowskiej w Monachjum w r. 1923.

Znamienny skład zgromadzenia wyborczego w okręgach warszawskich.

Warszawa, 22. 7. (tel. wł.) Rozporządzenie komisarza rządu na miasto stołeczne Warszawy o wyborach do zgromadzeń okręgowych oznaczało organa, które mają wybierać delegatów. Jest to więc „beirat” p. Starzyńskiego, nazwany samorządem terytorjalnym. Są dalej organizacje samorządu gospodarczego, organizacje zawodowe, „samorząd zawodowy”, zrzeszenia techniczne, organizacje kobiece i szkoły akademickie. Dóbr tych organów, mających dokonać wyboru delegatów — jak mówi rozporządzenie — nasuwa nam jednak dużo uwag.

Np.: Pod organizacje zawodowe wpisano dwie żydowskie partie polityczne Poale-Sijon lewica i Poale-Sijon prawi-

E. Chamberlain w niewoli arabskiej.

Wiedeń. Syn b. brytyjskiego min. spraw zagr. Chamberlaina, Edward Chamberlain, odbywający służbę wojskową w angielskiej armii kolonialnej, został — wedle nadeszłych tu z Jerozolimy wiadomości — wzięty do niewolii przez Wahabitów.

O dalszych jego losach dotąd nie wiadomo.

ca. Wobec szumnych zapowiedzi odparthyjnienia życia politycznego jest to co najmniej bardzo dziwne. Na tych żądach jednak jeszcze się nie kończy.

Delegatów wybierać będą również zarząd główny Związku Artystów Sceny Żydowskiej w Polsce, zarząd główny Związku Zawodowych Nauczycieli Prywatnych Szkół Żydowskich, zarząd główny Związku Kobiet Żydowskich, nie licząc żydów w innych organizacjach, uchodzących za polskie.

Zastanowić się należy, dlaczego w organizacjach kobiecych pominięto dobrze rozwijającą się narodową organizację kobiet. Tak samo figuruje jakiś żydowski klub sportowy „Ewa” a brak zasłużonego towarzystwa „Sokół”.

Kłeska b. premiera Moraczewskiego. Sanacyjne związki zawodowe pójdą do wyborów bez zastrzeżeń.

Warszawa, 22. 7. (tel. wł.) Wczoraj od rana odbywał się zjazd rady naczelnej sanacyjnego Związku Związków Zawodowych, który obradował w lokalu związku przy ul. Trębackiej. Na porządku dziennym była sprawa nowej ordynacji wyborczej i utosunkowania się do wyborów. Referaty wygłosili b. premier Moraczewski, oraz sekretarz generalny Związku red. Szuriga. Po referatach wywiązała się ożywiona dyskusja, która trwała do późnej nocy.

O wynikach obrad wydano następujący oficjalny komunikat:

„Rada naczelna Z. Z. Z. po całodziennych obradach, w których stwier-

dżono, iż parlament nie jest głównym terenem walki o wyzwolenie społeczne robotnika, odrzuciła 27 przeciwko 19 głosami wniosek pp. Moraczewskiego i Szuriga, zmierzający do niewysyłania przez Z. Z. Z. delegatów do kolegów wyborczych. Natępnie 25 głosami przeciwko 21 odrzucono wniosek b. posła Kapuścińskiego, który wypowiedział się za działem w kolegach wyborczych z tem, żeby delegaci składali białe kartki.

Tą samą większością głosów przyjęto wniosek byłych posłów Gardeckiego, Gduli i Baczka o pójście do wyborów bez zastrzeżeń.

Harcerze w Krakowie i w Częstochowie.

Na Jasnej Górze złożono srebrny krzyż harcerski.

Kraków, 22. 7. (PAT). W sobotę, dnia 20 bm. w obecności delegacji naczelnictwa Związku Harcerstwa Polskiego harcerze-piloci zrzucili z samolotu, przelatując nad Sowińcem, ziemię, wydobytą z terenu złotowego. Delegacja

starszych harcerzy i harcerki złożyła na Sowińcu 64 urny z ziemią, wydobytą z terenów swoich środowisk. W sypaniu kopca Marszałka Piłsudskiego wzięły również udział delegacje harcerzy zagranicznych.

Częstochowa, 22. 7. (PAT). W niedzielę rano dwoma specjalnymi pociągami przybyły z Krakowa i Spały delegacje harcerstwa zagranicznego i polskiego w liczbie około 2.000 osób.

Harcerzy powitał prezydent miasta Maćkiewicz. Odpowiedział naczelny zwierzchnik harcerstwa polskiego wojewoda Grażyński, zaznaczając, że harcerstwo, po oddaniu na Wawelu hołdu pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego, przybywa na Jasną Górę, aby w cudownej kaplicy Matki Boskiej złożyć wotum w postaci srebrnego krzyża harcerskiego i zanieść do Królowej Korony Polskiej korne modły o dalszy pomyślny rozwój swych prac i poczynić.

U wejścia do klasztoru do harcerzy przemówił kustosz Jasnej Góry ojciec Justyn Marczewski. W kaplicy cudow-

nej Matki Boskiej, gdzie J. E. ks. biskup dr. Kubina wygłosił podniosłe kazanie o pięknie idei harcerskiej, a następnie odprawił nabożeństwo i dokonał poświęcenia wotum harcerskiego.

Generali zakonu O. O. Paulinów ojciec Przedździecki zawiesił wotum na ołtarzu w kaplicy.

Trzy osoby ciężko ranne w Toruniu.

Motocyklista najechał na konduktora tramwajowego.

Toruń, 22. 7. (Tel. wł.) W niedzielę o godz. 20-ej śródmieście Torunia było widownią krew w zylach mrozącego wypadku motocyklowego. Na Placu Bankowym przy przystanku tramwajowym stał konduktor tramwajowy Franciszek Lewandowski, zapytany przez pewną panią o informację w sprawie kursowania tramwaju. Nagle na Lewandowskiego najechał motocyklista Mikołaj Szniedowski, który w przyczepce na tylnym siedzeniu miał pasażera Stefana Serockiego. Najechanie miało bardzo tragiczne skutki. Tramwajarz upadł na bruk ulegając przytem zmiażdżeniu czaszki, zaś dotkliwie ranni zostali: motocyklista i jego pasażer.

Wszystkich trzech, ciężko rannych, przewieziono do szpitala miejskiego. Jak dotąd nie ustalono winy nieszczęśliwego wypadku.

Podpisanie „traktatu pokojowego” pomiędzy Szwecją a Finlandją.

Helsingfors. Po kilkutygodniowych konferencjach podpisany został w Helsingforsie „traktat pokojowy” pomiędzy „Svenska Idrottsverbunden” (Szwedzki Związek Związków Sportowych) a „Suomen Urheiluliitto” (Fiński Związek Związków Sportowych). Jak wiadomo, stosunki pomiędzy Finlandją a Szwecją zerwane zostały przed trzema laty, po dyskwalifikacji Nurmiego. Obecne porozumienie likwiduje stan wojenny pomiędzy temi państwami.

(PŁATNY DZIAŁ REKLAMOWY).

Gdzie zamieszkać?

„Gastronomia”, hotel i restaur., Dworcowa 19.

Restauracje:

Restauracja, kawiarnia i cukiernia Berendt, Dworcowa 6.

Gdzie i co kupić?

Be-De-Te — Bydgoski Dom Towarowy — Gdańska 15. Największy dom tow. Polski Zach.

H. Kaszubowski S.z o.p. Długa 22. Zegarki, biżut.

Drukarnia Bydgoska S. A., Poznańska 12/14 — wykonuje wszelkie druki familijne, kupieckie i dla towarzystw - szybko, czysto i tania.

Odjazd pociągów z Bydgoszczy:

Toruń—Warszawa: 2.42, 6.50, 8.05, 9.58, 12.50, 14.05, 15.35, 17.56, 18.26, 21.26 (tranzytowy), 23.15.

Tczew—Gdańsk—Gdynia: 0.30, 3.29, 5.20, 7.54, 10.12, 12.33, 13.06, 13.13, 17.15, 19.45, 20.00. Do Rynkowa: 16.10, 20.30 (od 19/V do 11/X).

Kościerzyna—Gdynia: 8.01, 15.20.

Nakło—Pila: 0.02, 6.15, 10.41 (tranzytowy), 14.45, 18.49.

Unisław—Brodnica: 4.46, 8.11, 13.45, 16.20, 21.46.

Inowrocław—Poznań: 0.46, 3.38, 8.51, 6.33, 9.25, 14.01, 18.32, 22.18, 23.00.

Wągrowiec—Poznań: 5.03, 10.40, 18.30, 18.35.

Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe: 0.46, 14.01.

*

ANECDOTA.

Fryderyk Schiller uczył się w młodzieńcych latach gry na harfie. Jeden z jego znajomych powiedział raz do niego: — Gra pan jak król Dawid, tylko nie tak pięknie.

— A pan — odparł poeta — mówi jak król Salomon, tylko nie tak mądrze.

Ziemia nieszczęścia.

Chińskie prowincje Honan, Hupei, Shantung i Kiang-su, leżące w dorzeczu rzek Hoang-ho i Jang-tse, nawiedzone zostały przez stasziwą powódź, która miliony ludzi pozbawiła dachu nad głową.

BYDGOSKIE KOLEJE POWIATOWE. Rozkład jazdy pociągów od 15 maja 1935 r.

Odjazd z Bydgoszczy: **W NIEDZIELE I ŚWIĘTA** Przyjazd do Bydgoszczy

do Koronowa 8.10, 11.05, 14.00, 18.30, 20.45, 23.35. z Koronowa 7.34, 8.52, 11.31, 15.10, 18.19, 20.34, 23.17

do Opatowa, Smukaty 8.10, 9.00, 10.00, 10.25, 11.05, 12.00. z Opatowa, Smukaty 7.34, 7.47, 8.52, 9.50, 11.31, 11.56, 12.50.

13.00, 14.00, 14.40, 15.20, 16.20, 17.35, 18.30, 20.45, 22.10, 23.35. z Smukaty Dolnej 10.00, 14.40, 17.35

do Wierzychucina (Byszewskie Jeziora) 10.25, 22.10. z Wierzychucina (Byszewskie Jeziora) 7.47, 21.51

8678) **W DNI POWSZEDEJNE**

do Koronowa 8.10, 11.05, 12.30*, 14.00, 16.05, 18.30, 20.45. z Koronowa 7.07**, 7.34, 8.52, 11.31, 15.10, 18.19, 20.34

do Opatowa, Smukaty 8.10, 11.05, 11.40*, 12.30**, 13.20*, 14.00, 15.30**, 16.05, 18.30, 19.15*, 20.45. z Opatowa, Smukaty 7.07**, 7.34, 7.47**, 7.55*, 8.52, 9.18*, 11.31, 15.10, 17.50*, 18.19, 20.34

do Wierzychucina, Wąwelna 11.40*, 13.20*, 15.30**, 19.15*. z Wierzychucina, Wąwelna 7.47**, 7.55*, 9.18*, 17.50*

Uwaga: pociągi oznaczone * kursują w środy i soboty, ** w soboty, ** w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki.

Sokół grudziądzki w czołowej grupie sportu polskiego.

Piszą nam z Grudziądza:
Z zadowoleniem notujemy ostatnio piękne sukcesy odniesione przez zawodników grudziądzkiego Sokola. Po zdobyciu kilku mistrzowskich tytułów na ogólnopolskich zawodach Sokół w Krakowie, zauważyliśmy w tabeli 10-ciu najlepszych lekkoatletów znanych zawodników grudziądzkich, jak: **Bauman, Frost, Zieliński, oraz sztafeta 4x400 m.** W jakichkolwiek mistrzostwach polskich w **Poznaniu**, zdobyła osada grudziądzkiego Sokola, w składzie: **Falkowski i Salewski**, wśród silnej konkurencji, na dystansie 1 km. **wicemistrzostwo Polski**, a na 10 km. 3 miejsce. **Tankert**, który startował na jedynce zdobył tak na dystansie 10 km. jak również na dystansie 1 km. **wicemistrzostwo**. Panie grudziądzkie brały po raz pierwszy udział w mistrzostwach Polski w **Krakowie**, odnosząc również poważny sukces. **Gackowska** po treningu w obozie przedolimpijskim zajęła w dysku 3-cie miejsce, a **Wisniewska**, mimo nieprzespanej wskutek podróży nocy, ułokowała się na 4-em miejscu. W skoku wzwyż tylko **Wajsówna** przeszła wysokość 141 m. Pozostałe zawodniczki od 2-go do 5-go miejsca. Przeszły z powodu rozmiękłej skoczni tylko 1,36 m. Dopiero rozgrywka zdecydowała o zajęciu przez znane i rutynowane zawodniczki 2-go i 3-go miejsca. Wicemistrzynie została **Orzełówna**, a na 3-cim miejscu uplasowała się **Janowska**.

Piękne życie asa tenisowego.

Po rozegraniu meczu finałowego o puchar Davisa pomiędzy Anglią a zwycięzcą meczu Niemcy—U. S. A., Perry wyjeżdża na 8-miesięczne tournée po całym świecie. Do Anglii Perry ma wrócić dopiero w końcu kwietnia roku przyszłego.

Pierwszym etapem podróży Perry'ego jest Kanada, stamtąd Anglik jedzie do New Yorku, gdzie weźmie udział w mistrzostwach tenisowych Stanów Zjednoczonych w Forest Hills. Z Ameryki Perry pojedzie do Australii, gdzie przez krótki czas pracować będzie na swojej posiadłości w wielkiej firmie artykułów sportowych „Slasengers”. Z Australii Perry udaje się do Afryki Południowej. Dzienniki angielskie twierdzą, że przed wyjazdem z New Yorku do Australii, Perry „złoży wizytę” w Hollywood, gdzie podobno ma się zaręczyć ze znaną amerykańską gwiazdą filmową.

Tylko tyle?

Warszawa, (tel. wł.). Plan emigracji do Palestyny na najbliższy kwartał został już ustalony przez urząd palestyński. W ciągu mies. sierpnia, września i października wyjedzie do Palestyny z Polski 8.000 osób. Co miesiąc przewidziane jest odejście 6 transportów z emigrantami.

Odnaczenie zasłużonych Bydgoszczan.

Kolejarze, którzy nie dopuścili do wywozu mienia kolejowego przez okupantów.

(ak) W ub. piątek wieczorem odbyła się w salce Domu Czeladzi przy ul. Zygmunt Augusta skromna, lecz podniosła uroczystość dekoracji Krzyżem Zbrojnego Czynu zasłużonych kolejarzy-Bydgoszczan, którzy w pamiętnym dla Bydgoszczy roku wyzwolenia Bydgoszczy z pęt niewoli nie dopuścili do wywozu milionowej wartości mienia kolejowego do Niemiec i pierwsi samorzutnie na naszym terenie zorganizowali polski aparat kolejowy. Uroczystościom zebranie zajął jeden z założycieli wojskowej straży kolejowej p. **Józef Nowak**, witając przedstawiciela władz kolejowych p. dr. Haraschina oraz przedstawicieli prasy.

W swym przemówieniu prezes Nowak przedstawił krótki szkic historyczny wojskowej straży kolejowej.

Wojskowa straż kolejowa powstała w r. 1918. Kolejarze samorzutnie zorganizowali się i nie dopuścili do wywozu mienia kolejowego przez okupantów. Po wypędzeniu Niemców nastąpił ciężki okres organizacyjny. Nie było przecież zorganizowanego aparatu ludzkiego, środków finansowych, materiału i wtenczas polski kolejarz w szeregach w. k. s. zdał zaszczytnie swój egzamin dojrzałości narodowej i politycznej. Dowiódł, że dorósł do niepodległości. Nie można tutaj pominąć wielkich zasług na terenie lokalnym śp. **Józefa Milcherta**, **Jana Teski**, **Franciszka Holmanna**, **Antoniego Kubalewskiego**, którzy wówczas stali na czele szeregów obywatelskich i kolejowych w Bydgoszczy. W roku 1928 został utworzony i załączony do Związku b. Ucz. W. S. K. Rzplitej Polskiej. Związek ten utworzony został w celu zorganizowania rozproszonych po całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej b. uczestników W. S. K. Zaszczytne zdania, które niegdyś ciążyły na tej dawnej W. S. K., przeszły obecnie na organizację, grupującą ludzi młodych, to jest Ko-

lejowe Przysposobienie Wojskowe. My, byli uczestnicy W. S. K. — zakończył prezes Nowak swe przemówienie — jesteśmy już ludźmi starszymi, lecz owiani zawsze duchem owoce i twórczej pracy dla naszego młodego państwa.

Następnie p. dr. Haraschin dokonał aktu dekoracji zasłużonych członków związku Krzyżem Zbrojnego Czynu. Krzyż zawiśł na piersiach 35 kolejowców bydgoskich.

Odnaczeni zostali pp.: prezes zarządu gł. Zw. Urzędników Kolejowych **Bolesław Gaca**, główny instruktor **D. O. K. P.** **Czesław Krakowski**, kierownik działu person. gł. warszt. **P. K. P.** **Ludwik Rybicki**, kier. biura pers. **Teofil Gackowski**, instruktor ruchu **P. K. P.** **Wincenty Kołatka**, asesor **Stanisław Cegarski**, asesor **Bolesław Kruszyński**, adiunkt **Julian Tolerau**, zaw. sekcji warszt. gł. **P. K. P.** **Teofil Arndt**, rewizor poc. **Bronisław Ziętak**, kier. ruchu **Jan Przybylak**, rewizor pociągu **Stanisław Woźniak**, maszynista I kl. **Brunon Linden**, kier. pociągu **Pa-weł Lewandowski**, kier. pociągu **Wilhelm Kocikowski**, kier. pociągu **Władysław Szalamacha**, kier. pociągu **Eugeniusz Maurer**, magazyńnik eksp. pośp. **Stanisław Nowak**, st. asystent **Franciszek Nowicki**, kancelista I kl. **Franciszek Döberstein**, konduktor **Stefan Wało**, konduktor **Leon Zawilowski**, konduktor **Piotr Lesikowski**, konduktor **Bolesław Polaszek**, prac. gł. warszt. **P. K. P.** **Stanisław Gallmeister**, **Wacław Adamski**, **Jakób Szplitter**, **S. Gralewski** i **Jan Swirski**.

Po dokonanej dekoracji przemówił były zasłużony członek Wojskowej Straży Kolejowej urzędnik miejski p. **Kubalewski**, apełując do przedstawicieli władzy kolejowej, ażeby przedewszystkiem nie zapomniano o tej starej gwardii kolejowej, poczem prezes Nowak, dziękując za przybycie gości, zamknął zebranie.

Samobójstwo pacjenta szpitalnego.

Poznań. Przebywający w szpitalu miejskim, Antoni Frączkowiak, popełnił samobójstwo, wyskakując z okna II piętra na podwórzu szpitalne. Desperat poniósł śmierć na miejscu. Leczył się na bole głowy i chorobę nerwów.

Samolot hiszpański na lotnisku poznańskim.

Poznań. Przybył tu na samolocie typu „Potez” inż. **Carlos Goll Baurier** z Barcelony, który odbywa podróż po Europie w celach turystycznych. Po jednodniowym pobycie Hiszpan wystartował do dalszego lotu Warszawa—Wilno.

Krwawe rozruchy w Irlandji trwają.

Londyn. W Belfaście doszło do nowej strzelaniny, w której wyniku zabito 8 osób. Do starć doszło w nowej dzielnicy miasta. Policja zmuszona była kilkakrotnie interwenjować, w tem w dwóch wypadkach używając broni palnej. W czasie pogrzebu jednej z ofiar doszło do starcia, przyczem wiele osób zostało rannych. W sobotę wieczorem na ulicy **Jork** podpalono kilka domów. Dla przywrócenia porządku wysłano wojsko na samochodach pancernych. Na wieża ulicach ponstawiano barykady i przecięgnięto druty kolczaste.

Stan wody na Wiśle dnia 23 lipca: Zawichost — Warszawa — Toruń 61, Fordon 60, Chelmo 34, Grudziądz 55, Korzeniowo 78, Piekło 0.10, Tczew 17, Einlage 2.48, Schievenhorst 2.68.

Bydgoskie Wioślarki na czele tabeli.

Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, „Bekawianki” odniosły duży sukces na poznańskich regatach.

W biegu czwórek wyścigowych pokonała osada bydgoska czwórka **Wojsk. Kl. Wiośl. Poznań** minimalną różnicą długości. Przewodniczki **B. K. W.** są tą samą osadą, która pokonała **Warszawski Kl. Wiośl.**

W biegu czwórek półw. bydgoska osada wioślarek została pokonana, przechodząc do mety o pół długości za zwycięzcą. Winę porażki przypisać należy temu, że w osadzie znajdowała się nietrenowana nowicjuszka. **B. K. W.** nadal kroczy na czele tabeli wioślarskiej klubów kobiecych.

CH. Z. M. P.

„ODRODZENIE”

II. KOŁO — SZWEDEROWO.

Dziś, w poniedziałek schadzka o godz. 19,30 w lokalu p. **Kolodzieja**. W niedzielę, dnia 28 bm. wspólna wieczorka rodzinna do Trzcinka.

Życia towarzyszym.

Poniedziałek, 22 lipca.

Godz. 20:0 Tow. śpiewu „Lira”. Lekcja śpiewu w Resursie Kupieckiej. Komplet konieczny. — **K. S. M.** „Orzeł”. Zebranie kierownictwa w salce obok kaplicy.

Bank Polski płacił w dniu 22. 7. 1935 r.

dolary amerykańskie	5,23
funt sterlingowy	25,99
franki szwajcarskie	172,49
franki francuskie	34,89
belgi belgijskie	88,76
liry włoskie	37,90
florenty holenderskie	358,30

Humor i Satyra.

PSEUDONIM MISTRZA.

— Pod różnymi fałszywymi nazwiskami dokonał pan czterdziestu kradzieży z włamaniem.

— Tak jest panie sędzio, w sprawach drugorzędnych wolę występować pod pseudonimem.

Z DESZCZU POD RYNNÉ.

— Wie pan, ta aktorka gra poniżej wszelkiej krytyki.

— To moja żona.

— Ach, wie pan, ona właściwie robi co może, ale z takiej mizernej sztuki nawet geniusz nic nie wydobędzie. Nie wie pan, który to grafoman popełnił to sztuczdyło?

— Ja.

KOSMETYKA.

Pani X udała się do instytutu kosmetycznego, ażeby upiększy sobie twarz.

Lekarz obejrzał sobie twarz i oświadczył wreszcie:

— To kosztuje 500 zł.

— Co, aż tyle?

— No, może pani urządzić się taniej. Niech pani sobie kupi gęsty welon.

STATNIE WIADOMOSCI

Konfiskaty pism gdańskich.

Gdańsk, 22. 7. (PAT). Prezydent policji zarządził zajęcie organu centrowego „Danziger Volksztg.” i organu żydowskiego „Danziger Echo”.

Pierwsza gazeta zamieściła na pierwszym miejscu obszerny artykuł p. t.: „Uprawnienia wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku”, drugie pismo zaś podało obszerną korespondencję o rozruchach antyżydowskich w Berlinie.

Sytuacja w Chinach coraz groźniejsza. Już 5 milionów ludzi bez dachu nad głową.

Szanghaj, 22. 7. (PAT). Powódź w dolinie rzeki Żółtej wskutek ciągłych deszczów staje się coraz groźniejsza. Woda zalewa codziennie coraz to inne ma-

sta i wsie. Straty nie dają się obliczyć. **Gubernator Szantungu oblicza ilość uchędźców na 5 milionów.** Panuje wśród nich głód i choroba. Władze wysyłają setki łodzi ze środkami żywności i lekarstwami. Sytuacja w dolinie rzeki Jang-Tse, wskutek powolnego opadania wód, nieco się poprawiła.

Popiół wulkaniczny zasypuje Argentynę.

Buenos Aires, 22. 7. (PAT). Od soboty na miasto Batamarca, stolicę prowincji tej samej nazwy pada popiół wulkaniczny, który grubą warstwą pokrył ulice. Jak przypuszczają popiół ten pochodzi z wulkanu Decapitado, znajdującego się na południe od Aconcagua, którego wzbuch zasypał popiołem przed kilku laty wielką część kraju wraz ze stolicą Buenos Aires.

Kronika radjowa.

MICHAŁ KAYKA, POETA MAZURSKI.

Odczyt p. **Emilii Sukiertowej-Biedrawiny**, który Rozgłosnia Pomorska nada 23 lipca od godz. 18.30 do 18.45, przeniesie nas nad jeziora mazurskie, do ojczyzny poety z Bożej łaski, **Michała Kayki**, dziś 77-letniego starca. Życie i twórczość tego pieśniarza Ziemi Mazurskiej jest ściśle związane z dolą i niedolą polskiego ludu.

Dzieła poety mazurskiego rzucają snop światła na zagadnienia społeczne, religijne i narodowe na Mazurach. Znaczenie Kayki i jego dorobku artystycznego jest duże. Stanowi on symbol miłości ludu mazurskiego do polskiej Macierzy.

CHWILKA SAXOFONU.

Celem urozmaicenia programu letniego i odciążenia go na korzyść muzyki lekkiej, posiadającej licznych zwolenników wśród słuchaczy radja, Rozgłosnia Pomorska nada we wtorek, dnia 23 bm. od godz. 18.45 do 19.04 **chwilkę saxofonu** w wykonaniu p. **Dębołęckiego**.

KOŃ RASY ARDENSKIEJ.

Pogadankę rolniczą na ten temat wygłosi w radjo dnia 23 bm. p. **M. Szczepiński**, naczelnik wydz. prod. zwierzęcej Pom. Izby Rolniczej. Prelegent podzieli się ze słuchaczami swymi wrażeniami z pobytu w północno-wschodniej części Francji, która jest ojczyzną konia rasy ardenńskiej i przedstawi możliwości hodowlane tego typu w przeszczepieniu krwi ardenńskiej na teren pomorski.

W KAŻDĄ NIEDZIELE TRANSMISJA Z KOLONIJ LETNICH.

Jak żyje młodzież na kolonjach letnich? — oto pytanie, jakie nasuwa się przedewszystkiem rodzicom, których dzieci znajdują się na obozach i kolonjach. Polskie Radjo postanowi ułatwić odpowiedź na to pytanie przez przeprowadzenie szeregu bezpośrednich autentycznych transmisji z życia obozów letnich dla

chłopców i dziewcząt. Transmisje odbywać się będą w każdą niedzielę od godz. 18—18.15. Mikrofon Polskiego Radja zawędruje do ośrodka pracy dla chłopców w Sandomierzu, do obozu gazetarzy w Krakowie, do obozu Przysposobienia Wojskowego Radjotechnicznego, do obozu **C. I. W. F.** w Brasławiu, na kolonie młodzieży akademickiej, na kolonie Rady Szkolnej m. Warszawy, do obozu żeglarskiego **Ligi Morskiej** do **O. M. P.** i do obozu dla matek z dziećmi w Truskawcu. Szczegółowe informacje w programach radiowych.

TURYSTYKA W WŁOSKICH PROGRAMACH RADJOWYCH.

Radjofonja włoska przeprowadza konsekwentną propagandę turystyczną swego kraju za pomocą odczytów w językach obcych. Codziennie o godz. 19.40 nadawane są odczyty, których celem jest pokazanie piękna Włoch, zwrócenie uwagi na odbywające się imprezy o charakterze artystycznym i sportowym, opisy uzdrowisk i miejsc wypoczynkowych, a przedewszystkiem zachęcenie turystów zagranicznych do odwiedzenia Włoch. Ponieważ działalność programowa radjofonii włoskiej zwrócona jest w dużej mierze na zagranicę, tak wielka ilość odczytów w językach obcych nie szkodzi krajowym słuchaczom.

PRASA RADJOWA W NIEMCZECH.

W ostatnich miesiącach, równoległe do silnego wzrostu abonentów radja, daje się w Niemczech obserwować wzrost nakładów tygodników, drukujących programy radjowe. 31 niemieckich pism radiowych drukuje obecnie około 4.700.000 egzemplarzy tygodniowo. Jest to niewątpliwie cyfra poważna, świadcząca z jednej strony o zamiłowaniu słuchacza radiowego w Niemczech do czytania fachowych czasopism, z drugiej zaś o poziomie prasy wogóle. Ciekawe jest pod tym względem porównanie z Anglią. Pisma radiowe angielskie drukują tygodniowo około dwa i pół miliona egzemplarzy, obsługując 35% ogółu radiosłuchaczy angielskich. Nakłady pism radiowych niemieckich obsługują prawie 70% słuchaczy!

PROGRAM RADJOFONICZNY.

WTOREK, 23 LIPCA.

WARSZAWA-RASZYN. 6.30: Audycja poranna. 12.05: Dziennik południowy. 12.15: Melodie jazzowe w wyk. orkiestry B. B. C. i zespół „Te 4” (płyty). 13.00: Chwilka dla kobiet. 13.05: Zespół salonowy Zygmunta Grossmana. 18.45: Melodie z filmów dźwiękowych. 19.30: Utwory fortepianowe w wyk. **Władysława Burkatha**. 19.50: Pogadanka aktualna. 20.00: Wiadomości rolnicze. 20.10: Mała orkiestra P. R. pod dyr. **Zdzisława Górzynskiego**. 20.45: Dziennik wieczorny. 20.55: Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski. 21.00: „Marcin-skrzypek”, operetka **Offenbacha**. 22.00: Koncert symf. w wyk. orkiestry P. R. pod dyr. **J. Ozimińskiego**. 22.30: Wiadomości sportowe. 22.40: Muzyka taneczna.

TORUŃ. 6.30: Tr. z Warszawy. 8.20: Program na dzień bież. 8.25: Wskazówki praktyczne. 11.57: Tr. z Warszawy i Krakowa. 13.35 do 15.15: Przerwa. 15.15: Przegląd giełdowy. 15.25: Tr. z Warszawy, Wilna i Krakowa. 18.30: „Michał Kayka, poeta mazurski”, odczyt. 18.45: Chwilka saksofonu w wyk. **Dębołęckiego**. 19.04: Frontem do morza. 19.05: Program na dzień następny. 19.15: Koncert reklamowy. 19.30: Tr. z Warszawy. 20.00: „Koń rasy ardenńskiej”, pogawędka rolnicza. 20.10: Tr. z Warszawy. 22.36: Wiadomości sportowe z Pomorza. 22.40: Tr. z Warszawy.

ZAGRANICA. 19.00: Lipsk. „Z rogu obfitości”, koncert solistów. Moskwa (Kom.). Koncert symf. Berlin. Pieśni niemieckie. 20.00: Bratislava. Muzyka lekka. **Koenigswusterhausen**. Perpetuum mobile muzyczne. 21.00: Sztutgart. Koncert ork. **Królewiec**. Muzyka kameralna. 22.00: Anglia (Nat. Progr.). Muzyka lekka. **Bukareszt**. Koncert nocny. **Stockholm**. Koncert muzyki kościelnej. **Rzym**. Koncert kameralny. 23.00: Anglia (Nat. Progr.). Muzyka taneczna. 24.00: Sztutgart. Koncert nocny. **Wiedeń**. Niezapomniane melodie wiedeńskie.

†

W dniu 20 bm. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony Sakramentami św. długoletni woźny naszej instytucji
s. p.

Jan Świątkowski

W Zmarłym tracimy wzorowego i sumiennego pracownika, który przeszło 15-letnią pracą zaskarbił sobie pełne zaufanie swych przełożonych.
Cześć Jego pamięci.

**Zarząd i Rada Nadzorcza Banku Ludowego
w Bydgoszczy.**

(12976)

Wróciłem
12993)
radca zdrowia **Dr. Dietz**
przyjmuje od 9—11 i od 4—5-tej po południu.

Sprzedaż interesu.

Prowadzony od dziesiątek lat istniejący skład konfekcji artykuł. męskich, również białawot, zapewniona egzystencja, w Tczewie najlepsze położenie, z dniem 1. IX. ewent. wcześniej na sprzedaż.
Tylko poważni reflektanci z kapitałem bezpośrednio zgłaszają do admin. Dziennika Bydgoskiego w Bydgoszczy pod „A. S. Tczew”.

10016

JAPONSKI PROSZEK ZABIJA
KATOL
AZUMI & CO LTD
OSAKA
OWADY i ROBACTWO

Wróciłem

Dr. Czablewski

7200

ORYGINALNE PROSZKI
„MIGRENO-
NERVOSIN”
R.M.S.W. 121599
ZNAK FABR.
Z KOGUTKIEM
SA ŚRODKIEM
KOJĄCYM BÓLE
ZASTOSOWANIE:

BÓLE GŁOWY
MIGRENA, NEWRALGJA
BÓLE ZĘBÓW
GRYPA, PRZEZIĘBIENIA
BÓLE; ARTRETYCZNE,
STAWOWE, KOSTNE I.T.P.

ZADAJCIE ORYGINALNYCH PROSZKÓW
ZE ZN. FABR. **KOGUTEK**
SPRZEDAJĄ APTEKI

2250

sw. Marcem 47
Kromczyński, Poznań
miesięcznie 20

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

Klepsydry wykonuje **Drukarnia Bydgoska S. A.**
szybko i tanio Bydgoszcz, ul. Poznańska 12-14.

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze słowo 15 groszy, 5 cyfr = jedno słowo
i, w, z, a = każde stanowi jedno słowo.
Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Drobne ogłoszenia

Większe ogłoszenia wśród drobnych 50 % drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeń.

Dla poszukujących posady 20% zniżki.
Drobne ogłoszenia przyjmuje się do godziny 9.
Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia, ani do zwrotu pieniędzy.

POLECENIA

Słoje Wecka
Ząbkowice Irena Hortensja oraz wszelkie części zapasowe poleca po najkorzystniejszych cenach (1153)
F. Kreski
Bydgoszcz, Gdańska 9.

Pamiętaj o bezrobotnych!

Wózki dziecięce
łóżka metalowa
w wielkim wyborze, po cenach konkurencyjnych poleca
A. Hensel
Dworcowa 4. Tel. 3193.
Właśc. W. Sierpiński J. Kasprzak

SPRZEDAŻE

Skład (12981)
kolonialno-spożywczy centrum miasta Tczewa, urządzeniem i towarami zaraz odstąpię. M. Słomska, Tczew, Kościuszki 1.

Salon
Damski bardzo korzystnie dla dzielnego fachowca (fryzjerki) do objęcia. Gdzie wskaże Dzień. Bydg. (12985)

Kolonjalke
800 zł. zaraz sprzedam z powodu choroby. Mazowiecka 14. (7296)

Repertuar kin bydgoskich:

ADRIA: „Dzielny chłopiec” (Jackie Cooper).
APOLLO: „Księżniczka przez 30 dni” i nadprogram.
BALTYK: „Stać tu” i „Jackie marynarzem”.
KRYSTAL: „Jej Wysokość pracza”.
MARYSIENKA: „Kot i skrzypce” (Ramon Novarro) i „Syn marnotrawny”.
REWJA: „Wszyscy ludzie są wrogami” i „Panna Joseffa moja żona”. Na scenie pikantna rewja pt. „Szukamy pieprzaka”.

Dom
wolny, czteropokojowy, dwie kuchnie, obszerny ogród, gimnazjum, wpłaty 5400. Franciszek Hoffman, Trzemeszno. (12983)

Kamienica
dwupiętrowa, 2 składy, ogród 17000. Nowakowski, Kaszubska 2. (12972)

Gospodarstwo
10 mórg w Bydgoszczy sprzedam za 6000. Kurnatowski, Bydgoszcz, Podwale 1. (12966)

Sprzedam
dobre zaprowadzony zakład fryzjerski — salon dla pań i panów w centrum miasta kuracyjnego z powodu wyjazdu. Oferty Dziennik Bydgoski Inowrocław pod „Prospekujący”. (12992)

Kafie
najtaniej, Ugory 40. (12253)

Kajak
dwuosobowy sprzedam. Fordońska 78. (12860)

Maszyna
Singera krawiecka. Pomorska 23, skład. (12999)

Maszyna
do szycia, dobrze utrzymana. Pomorska 22 podw. prawa. (12998)

Jadalnię
okazyjnie sprzedam. Sniadeckich 55-5. (7195)

KUPNA

Kupię
dom czynszowy, wpłacę 30 000, spieszenie. Oferty filja pod „L.” (12969)

Okazyjnie (12914)
kupię wał transmisyjny długości 3 1/2 m. średnica 50/55 mm., koźły transmisyjne wiszące 50/55 mm. Zgłoszenia Dziennik Bydgoski Toruń „Korzystnie”

Wiśnie
porzeczeki, jabłka kupuje Wytwórnia win Huebner i Ska, Fordon, tel. 22. (7059)

Samochód
ciężarowy 2—3 tonowy, dobrze utrzymany z podaniem dług. platformy, również betoniarke zaraz kupię. Oferty z dokładnym opisem ewtl. fotografią do administracji Dziennika Bydgoskiego pod „Samochód” skierować. (12982)

Kolonjalke
z mieszkaniem poszukuję Oferty filja Dziennika Bydgoskiego pod „Gotówka”. (12971)

LEKCJE

Udzielam
lekcji gry na fortepianie, prędką metodą do nauczania się, przygotowuję do konserwatorium. Miesięcznie 8 zł, dwie godziny tygodniowo; łącznie z ćwiczeniem 10 zł, (1 godzina dziennie) fortepian wolny do ćwiczeń, godz. 30 gr. Przychodzę także w dom. Przygotuję przez rok do konserwatorium. Dla dorosłych kurs trzymiesięczny. Hetmańska nr. 5, wejście na prawo, mieszkanie 5. (21186)

FARBY MALARSKIE
światłotwale (chemiczne i ziemne) lakiery
pokosty i emalie po cenach najniższych.
DROGERJA POD KORONĄ
Tadeusz Jungbluth (12962)
ul. Sienkiewicza 32, róg ul. Kwiatowej.

POSADY WOLNE

Bufetowa
obsług. ebna. (12989)
Gdańska 184.

Stolarz
potrzebny. Czartoryskiego 5. (7202)

Potrzebna
służąca do pomocy. Gdańska 73, śniadalnia. (7196)

Poszukuje (12987)
młodszo, ruchliwego ekspedienta, znajomość księgowości i języka niemieckiego wymagana. Wincenty Lewandowski, Wąbrzeźno, skład kolonialny, delikatesów, win i wódek.

Ucznia (12995)
z uczeiwej rodziny poszukujemy. Rzeźnictwo Tyliński, Karpacza 5.

Uczeń (12984)
gastronomiczny syn uczeiwych rodziców zaraz potrzebny. Hotel Biały Orzeł, Nowe (Pomorze).

Panna
do obsługi gości potrzebna. Restauracja, Grunwaldzka 89. (12970)

Służąca
młodsza potrzebna. Podwale 13, piekarnia. (12977)

DZIERŻAWY

Śpichlerz
4 piętrowy z elektrycznością, piwnice Welniany Rynek, zaraz do wynajęcia. Bliższych informacji portjer, Welniany Rynek 9 m. 10. (7199)

Warsztat (7205)
pokój kuchnię wydzierżawię zaraz. Toruńska 15-9.

Poszukuje
dzierżawy młyna mniejszego, lub przyjmę posadę jako samodzielny z kaucją Zgł. Agencja poczt. Sośno, pod „Zaraz”. (12996)

Pianista
saxofonista, jazzbandzista, pobocznymi instrumentami potrzebni. Fotografie, Karłowicz, Hotel Centralny, Karpacza. (13001)

DRUKI

GUSTOVNIE
STARANNIE
TANIO

Drukarnia Bydgoska S.A.

BYDGOSZCZ, UL. POZNAŃSKA 12 1/2

Dziewczyna
z dobrem gotowaniem i do wychowu drobiu na majątek. Zgł. filja Dz. Bydg. „Chętna”. (7201)

Służąca (12997)
z gotowaniem potrzebna zaraz. Dworcowa 71 m. 2.

Potrzebny
woźnica do rozwożenia piwa. Zgł. Mazowiecka 15, m. 3, od 18—20. (7198)

Przedstawicieli
rejonowych wprowadzonych poszukuje większa fabryka radjoodbiorników i radjosprzętu. Oferty: Powszechnie Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Marszałkowska 132 sub „Radjo”. 12964

Służąca
potrzebna. Restauracja „Patzera”. (13000)

MIESZKANIA SZUKA

Poszukuję
2 pokoje kuchnią urządną kolejowy. Oferty „Estatowy”. (12967)

POKOJE WOLNE

Pokój (12978)
niekrępujący. Orla 12.

Pokój
utrzymaniem. Cieszkowskiego 14—3. (12979)

Elegancki
pokój wynajmę. Cieszkowskiego 1—5. (7197)

Pokój
Dworcowa 3. (7204)

DACH
NAD GŁEWĄ

MIESZKANIA WOLNE
W BYDGOSZCZY

Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr

1 pokojowe:
kuchnia, Sniadeckich 39/1.

1 i 2 pokojowe:
Jana Kazimierza 8/1a.

3 pokojowe:
słoneczne, Poniatowskiego 24/4. (12980)

domek, ogród, Ugory 45.

3 pokojowe
mieszkanie ewentualnie dla dentysty (30 lat zakład dentystyczny). Sniadeckich 63, portjer. (12973)

2 pokojowe
mieszkanie ewentualnie dla dentysty (30 lat zakład dentystyczny). Sniadeckich 63, portjer. (12973)

2 pokojowe
I piętro solidnym. Kujawska 74. (12990)

RÓŻNE

Za długi
żony mej Marji Krönke z domu Zielke z dniem 19. VII. 1935 nie odpowiadam Krönke Maksymilian. (12977)

Za długi
mej żony Gertrudy nie odpowiadam. Stefan Studziński. (12965)

ZGUBY

Wilczek
1 1/2 roku, wabi się „Lord” zaginął. Zwrot za wyngrodeniem. Grunwaldzka 35, m. 1. (12986)

Zaginął
pies szpic biały. Proszę zgłosić Kordeckiego 13 w składzie. (12974)

Pies (7203)
młody przybłąkał się, odebrać za zwrotem kosztów. Woźny Elektr. Miejska.

MATRYMONIALNE

Kawaler
brunet, średni wiek, pomorzanin, rzemieślnik, w służbie państwowej, 3 pokojowe u meblowane mieszkanie, szuka sympatycznej pani, szatynki, pomorzanin, lepszym wykształceniem, wiek 25—30, ewentualnie bezdzietnej wdówki. Cośkolwiek gotówki pożądane. Ścisła dyskrecja zapewniona. Oferty z fotografią kierować pod „460 M” Dziennik Bydg. Grudziądz. (12991)

DZISIEJSZA AFRYKA.

— Jimbo, nie bój się, nic ci się nie stanie!
— Ja wiem, przecież w pięciu filmach afrykańskich grałem główną rolę.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na stronie 7-linowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł., na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wyjawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcją odpowiedzialny: Wincenty Sławiński w Bydgoszczy; za dział gdyński: Mieczysław Mistat w Gdyni.